القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:- ډاکټر محمد دین

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا

او كه چېرې مونږ | رالېږلي | دوی ته | فرښتې | او كلام كړې وی د دوی سره | مړو | او جمع كړې وی مونږ

او كه مونږ په دوی فرښتې هم نازلې كړې وی ، او مړو ورسره خبرې هم كړې وی او مونږ (د دنيا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ

په دوی باندې | هر څيز | مخې ته | (نو بيا هم) دوی داسې نه وو | چه ايمان ئې راوړې وی | مگر (دا) | چه الله تعالىٰ غوښتې

ټول څيزونه د دوی مخې ته راجمع كړی وې ، بيا هم دوی ايمان نه راوړو هغه ! كه چرې الله غوښتې (نو بله خبره ده)

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا

ليكن | اكثر له دوی نه | جاهلان دی | او دغه شان | مونږ جوړ كړل | هر نبي د پاره | دښمنان

ليكن په دوی كښې اكثر خلق د ناپوهئ خبرې كوی . او دغه رنگ مونږ د هر نبي دښمنان شيطانان پيدا كړی

شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ

چه شيطانان دی | له بنيادمو | او له پېريانو نه | چه (غوږ د دوی) كښې اچوی | ځنې له دوی نه | ځنو ته

دی كوم چه انسانان او پېريان وو دوی د دوكې وركولو د پاره د يو بل په زړونو كښې د دروغو

زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرې | دوكې د پاره | او كه چېرې غوښتې | ستا رب | دوی به دا كار نه وو كړې | پرېږده دوی

خوږې پښتې خبرې اچوی ، او كه چېرې ستا رب غوښتې نو دوی به دا كار نه شو كولی نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او كوم چه | دوی دروغ تړی | او چه مائله شي | دې (دروغو) طرفته | زړونه | د هغو خلقو | چه يقين نه لری

كوم چه دوی دروغ تړی (په خپل حال) پرېږده ، د دې (د ښكلو خبرو) طرف ته د هغو خلقو زړونه مائل شي | چه كوم خلق په آخرت باندې يقين نه لری د هغوی

بِٱلْءَاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ

په آخرت | او د پاره د دې چه دوی خوښ كړی هغه | او چه دوی وكړی | هغه خراب كارونه چه دوی ئې كوی | پس آيا د الله نه سوا

زړونه دې طرف ته مائله شي او هغوی دا خبرې خوښې كړی او كوم خراب عملونه چه دوی كوی په هغه كښې لگيا وی . (آيا پېغمبره!)

أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ

زه ولټوم | فيصله كوونكے | او دے هغه ذات دے | چه نازل ئې كړو | ستا طرف ته | (دا) كتاب | واضح كړې شوې

دوی ته ووايه) چه آيا زه د الله تعالىٰ نه سوا څوك بل حاكم ولټوم حالانكه هم هغه دے كوم چه تاسو طرف ته يو كتاب نازل

وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ

او كومو ته چه | مونږ وركړې دے | كتاب | هغوی پوهېږی | چه هغه | نازل كړې شوې دے | ستا د رب د طرفه

كړو كوم چه واضح دے او هغه خلق كومو ته چه مونږ كتاب وركړې دے هغوی پوهېږی چه دا قرآن ستا د رب د طرف نه په حق

بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

رښتونې | پس ته مه كېږه | له شك كوونكو نه | او پوره شوه | خبره | ستا د رب

سره نازل شوې دے نو ته په شكمنو خلقو كښې مه شامليږه . او ستا د رب خبره د رښتينوالى او د

صِدْقًا وَّعَدْلًا ۭ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۱۱۵

په رښتیا | او انصاف کښې | نشته دے څوک بدلونکے | د هغه د خبرو | او هغه دے | اوریدونکے | پوهه

انصاف په اعتبار سره کامله ده، هیڅوک د هغه حکمونه بدلولے نه شي او هغه هر څه اوري او په هر څه پوهه دے

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ

او که چرې ته خبره ومنے | د اکثرو | له هغو نه چه په زمکه کښې دي | نو دوی به گمراه کړي تا | د الله د لارے نه

او که چرے ته د دُنیا د اکثرو خلقو خبرے ومنے نو دا خلق به تا د الله تعالیٰ د لارے نه گمراه کړي ـ

اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۝۱۱۶ اِنَّ رَبَّكَ

پیروي نه کوي دوی | مگر د گمان | او نه دي دوی | مگر صرف خیالي خبرے کوي | بیشکه ستا رب

دوی خو محض په گمانونو پسے روان دي او صرف خیالي خبرے کوي ، په حقیقت کښې ستا رب ډیر

هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ۝۱۱۷

ښه پوهه دے | (چه) څوک لارے کیږي | د هغه د لارے نه | او هغه | ښه پوهه دے | په سمه لار تلونکو باندې

ښه پوهه دے چه څوک د سمے لارے نه بے لارے دے او ښه پوهه دے چه څوک په سمه لار روان دے

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ

پس تاسو خورئ | له هغه څه نه | چه یاد کړے شوے وي | نامه د الله | په هغے | که چرے یئ تاسو | د هغه په ایتونو باندې

نو د هغه څارو غوښه خورئ په کوم چه (د ذبح په وخت) د الله تعالیٰ نوم یاد شوے وي که تاسو د هغه په

مُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۸ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

ایمان لرونکي | او څه (وجه) ده | چه تاسو نه خورئ | له هغه څه نه | چه یاد شوي وي نامه د الله په هغے

حکمونو ایمان لرئ ـ آخر څه وجه ده چه تاسو د هغه څاروي غوښه نه خورئ په کوم چه د الله نوم یاد شوے

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

حالانکه هغه واضحه کړے ده | تاسو ته پاره | کوم چه | هغه حرام کړل | په تاسو باندې | مگر صرف هغه | چه تاسو مجبوره شئ

دی ، حال دا دے چه الله تعالیٰ درباندې څه حرام کړي دي هغه ئے په تفصیل سره بیان کړي دي ، مگر که تاسو ورته

اِلَيْهِ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَاۗىِٕهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ

هغے ته | او بیشکه | ډیر خلق | بے لارے کوي خلق | په خواهش د نفس خپل | بے له پوهے نه

(د لوږے نه) مجبوره شئ (نو هیڅ حرج نشته) او بیشکه ډیر خلق د خپلو نفساني خواهشاتو په وجه بغیر د علم نه خلق گمراه

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ۝۱۱۹ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ۭ

بیشکه | رب ستا | ښه پوهه دے | حد نه په تیریدونکو باندې | او پریږدئ | ښکاره | گناه | او پټه د هغے

کوي ـ بیشکه الله د حد نه وړاندې تیریدونکي ډیر ښه پیژني ـ او ښکاره او پټ هر قسم گناهونه پریږدئ

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا

بیشکه | کوم خلق چه | کوي | گناه | ډیر زر به دوی ته بدله ورکړے شي | د هغه کوم چه...

یقیناً کوم خلق چه گناهونه کوي ، ډیر زر به هغوی ته د هغوی د بد وعملونو

يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مه خورئ | له هغه څه نه | چه نه وی یاد شوے | نوم د الله | په هغه باندې

سزا ملاویږی . او د هغې حلالے نه (غوښه) مه خورئ چه د الله تعالیٰ نوم پرے یاد شوے نه وی

وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓـئِهِمْ

او بیشکه هغه (خوړل) | ګناه ده | او بیشکه | شیطانان | (خو) اچوی (په غوږونو کښې) | د خپلو دوستانو

او دا د ګناه کار دے او بیشکه شیطان د خپلو دوستانو په زړونو کښې وسوسے اچوی ، چه

لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢١﴾

چه دوی تاسره جګړے کوی | او که چرے | تاسو د دوی خبره ومنئ | نو بیشکه تاسو | به مشرکان یئ .

تاسو سره جګړے وکړی او که تاسو هم د هغوی اطاعت وکړو نو یقیناً مشرکان به شئ .

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ

ایا څوک چه وو | مړ | بیا موږ هغه ژوندے کړو | او جوړ کړو موږ | هغه د پاره | نور | چه روان وی

ایا څوک چه مړ وو بیا موږ هغه ژوندے کړو او هغه د پاره مو رڼا پیدا کړه چه د دے په مدد

بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ

د هغې په مدد سره | په خلقو کښې | ایا د هغه چا په شان دے | چه په تیارو کښې وی

سره هغه د خلقو په مینځ کښې ژوند تیروی د هغه چا په شان کیدے شی چه په تیارو کښې پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

چه نه شی راوتلے | له هغې نه | د غه شان | ښائسته کړے شوے دے | کافرانو د پاره | هغه عمل | چه دوی به کوی .

او بیا ترے نه وتلے نه شی ؛ د غسے کافرانو ته د هغوی (خراب) عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ؕ

او د غه شان | جوړ کړل موږ | په هر یو کلی کښې | لوئے لوئے | مجرمان د هغې کلی | چه دوی مکر وکړی | په هغې کښې

او هم د غسے موږ په هر کلی کښې د هغه ځائے غټان مجرمان جوړ کړی دی ، چه د مکر جالونه پکښې خوروی

وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ

او دوی مکر نه کوی | مګر | د خپلو ځانو سره | او دوی نه پوهیږی | او کله چه راشی دوی ته

او دوی (بل چا سره نه بلکه) خپلو ځانو سره فریب کوی خو دوی پوهیږی نه . او هر کله چه دوی ته

اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ

(څه) نخښه | (نو) وائی | موږ خو به هیڅ کله ایمان نه راوړو | تر دے چه | راکړے شی موږ ته | په شان د هغه څه

یوه نخښه راشی ، نو وائی چه موږ هیچرے نه منو تر څو چه مونږ ته هغسے نخښے رانه کړے شی لکه چه د

اُوْتِىَ رُسُلُ اللّٰهِ ؔؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ

چه ورکړے شول | د الله پیغمبرانو ته | الله ښه پوهه دے | کوم ځائے چه | هغه ږدی | خپل پیغام | ژر به ور رسیږی

الله تعالیٰ رسولانو ته ورکړے شوی دی . الله تعالیٰ ښه پوهیږی چه څوک د خپل رسول جوړ کړی ، مجرمانو ته به

الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا

هغو ته | كومو چه جرم وكړو | رسوائي | د الله سره | او عذاب | سخت | په سبب د كوم چه

ډير ژر د الله تعالى په دربار كښې ډير ذلت او سخت عذاب ورسي ځكه چه دوى به مكارياني

كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ

دوى به بل تل بيړه ونه كول | پس چا ته چه | الله وغواړى | چه هدايت وكړى هغه ته | نو پرانيزى | د هغه سينه

كولے. (حقيقت دا دے چه) چا ته الله تعالى هدايت كول وغواړى نو (د) اسلام (تعليم) ته د هغه سينه

لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا

اسلام د پاره | او چا ته چه هغه وغواړى | چه | گمراه ئے كړى | نو كړى | د هغه سينه | تنگه

پرانيزى. او څوك چه گمراه كول غواړى نو د هغه سينه دا سے لنډه تنگه كړى (چه اسلام قبلول ورته دا سے

حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى السَّمَآءِ ۗ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ

ډيره زياته تنگه | دا سے لكه چه په زور سره خيژى | په اسمان كښې | دغه شان | ور غورزوى | الله | ناپاكى

ښكارى) لكه چه لوړ ځائے ته ډير په گرانه خيژى دغه رنگ ناپاكى الله تعالى په هغه چا اچولے

عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ

په هغو خلقو | چه ايمان نه راوړى | او هم دا دے | لار د | ستا د رب | نيغه

چه ايمان نه راوړى او دا ستا د پروردگار (ښودلے) لار ده.

قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ لَهُمْ

بيشكه | موږ په تفصيل سره بيان كړے | نخښے | د هغو خلقو د پاره | چه نصيحت منى | د دوى د پاره دے

او موږ نصيحت اوريدونكو ته خپلے نخښے په تفصيل سره بيان كړى دى دوى له د

دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ وَ

كور د سلامتيا | د دوى د رب سره | او هغه | د دوى مددگار دے | په سبب د هغه څه چه دوى به كول | او

دوى د پروردگار سره د سلامتيا كور دے او د دوى د نيكو عملونو په وجه هغه د دوى مددگار دے. او

يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

په كومه ورځ | چه هغه به جمع كړى دوى | ټول | (نو دوى به فرمائى) اے ډلے | د پيريانو | تاسو تابع كړى وو ډير

په كومه ورځ چه الله تعالى دوى ټول جمع كړى او وفرمائى چه اے د پيريانو ډلے! تاسو خو ډير بنيادمو نه ډير

مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

له بنيادمو نه | او وبه وائى | دوستان د دوى | له انسانانو نه | اے زموږ ربه! | فائده واخسته

خلق گمراه كړى وو، او په بنيادمو كښې څوك چه د پيريانو ملگرى وو وبه وائى چه اے زموږ ربه! موږ په

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ؕ

له موږ نه ځينو | د ځينو نه | او موږ ورسيدو | خپل هغه ميعاد ته | كوم چه | مقرر كړے وو تا | موږ د پاره

دنيا كښې د يو بل نه ښے فائدے اخستى دى او اوس هغه نيټے ته راورسيدو چه تا زموږ له مقرره كړے وه

قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ

وبه فرمائي | اور دے | ځائے ستاسو | همیشه به یئ | په هغې کښې | مګر | څه چه غواړي | الله | بیشکه

الله به ورته وفرمائي چه اور ستاسو ټیکاڼه ده همیشه به پکښې اوسیږئ خو (هغه کسان به معاف شي) چه چا له د الله تعالیٰ

رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ

ستا رب | خاوند د حکمت | پوهه دے | دغه شان | مونږ به ملګري کړو | ځينې ظالمان

مرضي شي بیشکه ستا رب د حکمتونو خاوند په هرڅه پوهه دے او دغسې به مونږ ځينې ظالمان د نورو ځنو سره د خپلو

بَعْضًاۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

د ځنو نه | په سبب د هغه څه | چه دوی به کول | اے ډلے | د پیریانو | او بنیادمو

عملونو په وجه ملګري کړو - اے د پیریانو او بنیادمو ټولګو

اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ

ایا نه دي راغلي تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | دوی به بیانول | تاسو ته | زما آیتونه | او ویرول به دوی تاسو

ایا تاسو ته ستاسو نه پیغمبران نه وو راغلي چه زما آیتونه یې درته اورول ، او د نن ورځې د

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

ملاقات نه | ستاسو د دے ورځې نه | دوی به ووائي | مونږ ګواهي ورکوو | په خپلو ځانونو باندې | او دوکه ورکړې وه دوی ته

ملاقات نه یې ویرولئ - هغوی به وائي چه مونږ په خپلو ځانونو ګواهي کوو ، او دوی لره

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

ژوند | د دنیا | او دوی ګواهي ورکړه | په خپلو ځانونو | چه واقعي دوی | وو | کافران

د دنیا ژوند په دوکه کښې غورزولي وو خو په دغه ورځ به په خپله اقرار وکړي چه دوی د حق نه انکار کوونکي وو

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا

دا ځکه | چه | نه دے | ستا رب | هلاکوونکے | د ښارونو | په ظلم سره | هر کله چه د دې اوسیدونکي

دا په دے وجه چه ستا رب په ظلم او ناانصافئ سره په داسے حالت کښې کلي نه تباه کوي چه د هغه ځائے اوسیدونکي

غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبره وي | او هر یو د پاره | درجے دي | د دوی د عملونو په وجه | او نه دے | ستا رب | بے خبره

(وهکوونه) بے خبره وي او ټولو د پاره د هغوی د عملونو مطابق درجے دي . او ستا رب د هغوی د عملونو

عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ اِنْ يَّشَاْ

له هغه څه نه | چه دوی ئے کوي | او ستا رب | (ډیر) بے نیازه | خاوند د رحمت دے | که چرے هغه وغواړي

نه بے خبره نه دے او ستا رب غني دے د رحمتونو خاوند دے ، که هغه وغواړي

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ

(نو) لرے به کړي تاسو | او جانشین به کړي | پس له تاسو نه | څوک چه هغه وغواړي | لکه څنګه چه

نو تاسو به فنا کړي او تاسو نه پس چه څوک ئے خوښ وي هغوی به ستاسو په ځائے کېنوي لکه څنګه چه

ع ۱۵

اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۝١٣٣ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ

هغه پیدا کړی تاسو | دَ نسل نه | دَ نورو خلقو | بیشکه | دَ کومې خبرې چه تاسو ته وعده درکولے شی

تاسو ئے دَ بل قوم دَ نسل نه راپیدا کړی ئے . دَ کوم خیز چه تاسو سره وعده شوے ده

لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝١٣٤ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا

هغه راتلونکے ده | او نهٔ یئ تاسو | عاجزه کوونکی | دوایه | اے زما قومه! | تاسو عمل کوی

هغه یقینًا راتلونکے دے او تاسو (الله) عاجزه کولے نهٔ شئ . دوایه چه اے زما قومه! په خپل ځائے

عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ

په خپل ځلئے باندې | بیشکه زهٔ هم عمل کوونکے یم | پس تاسو ته به زر معلومه شی | هغه څوک | چه وی به هغهٔ له

لګیا وسئ عمل کوئ او زهٔ هم په خپل ځائے عمل کوم ، زر به درته معلومه شی ، چه دَ آخرت (ښهٔ)

عَاقِبَةُ الدَّارِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١٣٥ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

ښهٔ انجام | په آخرت کښے | بیشکه | خلاص به نهٔ شی | ظالمان | او مقرر کړے ده دوی | الله له (هم)

انجام دَ چا دَ پاره دے ، بیشکه چه ظالمان چیرے خلاصیدے نهٔ شی . او دوی دَ خدائے دَ پاره دَ

مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ

له هغې نه | چه پیدا کړل هغهٔ | فصل | او څاروی | یوه برخه | بیا وائی | چه دا (خو) دَ الله ده

هغهٔ په پیدا کړو فصلونو او په څارویو کښے یوه برخه مقرر کړے ده ، نو په خپل ګمان کښے وائی چه دایوه

بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَاۗىِٕنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَاۗىِٕهِمْ فَلَا يَصِلُ

دَ خپل خیال مطابق | او دا | زمونږ دَ شریکانو دَ پاره ده | پس کومه (برخه) چه ده | دَ دوی دَ معبودانو | هغه خو نهٔ رسی

برخه دَ الله شوه او دا بله (برخه) زمونږ دَ جوړ کړو شریکانو شوه ، نو بیا چه کومه برخه ئے شریکانو له مقرر کړی وی نو هغه

اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَاۗىِٕهِمْ ۭ سَاۗءَ

الله ته | او کومه (حصه) چه ده | دَ الله | نو هغه | رسیږی | دَ دوی دَ معبودانو طرف ته | ډیر بد دی

هیچرے الله ته نهٔ رسی او چه کومه ئے الله تعالیٰ له مقرر کړی وی نو هغه دَ دوی شریکانو ته وررسی ، دوی

مَا يَحْكُمُوْنَ ۝١٣٦ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ

کوم چه دوی فیصله کوی | او دغه شان | ښائسته کړے ده | دَ ډیرو | مشرکانو دَ پاره | وژل

څومره خرابے فیصلے کوی ! او هم دغه شان دَ ډیرو مشرکانو په خیال کښے دَ دوی (جوړ کړو) شریکانو خپل

اَوْلَادِهِمْ شُرَكَاۗؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۭ

دَ اولاد خپل | دَ دوی شریکانو | چه هغه دوی هلاک کړی | او چه ګډ وډ کړی | په دوی باندې | دَ دوی دین

اولاد وژل ښائسته ښکاره کړی دی چه برباد ئے کړی ، او چه دین پرے ګډ وډ کړی

وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۝١٣٧ وَقَالُوْا

او که چیرے | غوښتے الله (نو) | دوی به نهٔ وو کړی دا | پس پریږده دوی | او کوم چه | دوی دروغ تړی . | او دوی وائی

او که الله ته منظوره وے نو دا کار به ئے نهٔ کول ، خو دوی پریږده چه په خپلو دروغو کښے دغسے پراته وی ، او دوی

هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ

(چه) دا | څاروي | او فصل | منع کړے شوي دي | نه به خوري دا | مګر | هغه څوک چه مونږ ئے غواړو

دا هم وائي چه دا څاروي او دا پټي منع دي صرف هغه خلق به ئے خوري چا ته چه زمونږ

بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

د دوي د خيال مطابق | او (بعض) څاروي | (چه) حرام دي | د هغوي شا ګانے (د سورلۍ د پاره) | او (بعض) څاروي دي | چه دوي نه اخلي

خوښه وي (دا پابندي ئے) په خپل ګمان (لګولے ده) او دا اے څاروي ئے منع کړي دي چه په هغې باندې

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا

نوم د الله | په هغوي باندې | په دروغ تړلو | الله باندې | ژر به سزا ورکړي دوي ته | په سبب د دې

ئے سورلي او بار نه وړل بند کړل او دا اے څاروي چه د الله نوم پرے د حلالولو په وخت نه اخلي دا ټول په الله دروغ تړي، الله تعالیٰ

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

چه دوي به دروغ تړل | او دوي وائي (چه) کوم (بچي) دي | په خيټو کښے | د دے | څارويو

به ورله ډير زر د دروغو سزا ورکړي. او دوي وائي چه د دے څارويو په ګيډه کښے کوم بچي دے، هغه خالص

خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ

(هغه) خاص (دي) | زمونږ د سړو د پاره | او حرام دي | زمونږ په ښځو باندې | او که چرے | هغه وي

زمونږ د سړو د پاره دے، او زمونږ په زنانو حرام دے، او که چرے هغه

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ

مړ | نو هغه (ټول به ئے سره) | په دے کښے | شريک دي | الله به سزا ورکړي دوي ته | د دوي د دے کار

بچے مړ وي، نو بيا ټول (ئے) شريک دي، الله تعالیٰ به دوي له د خپلو (غلطو) بيانونو سزا

اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ

بيشکه هغه | خاوند د حکمت | پوهه دے | بيشکه | تاوانيان شول | هغه کوم چه | ووژل | اولاد خپل

ورکړي هغه د حکمت خاوند او په هر څه پوهه دے. هغه خلق يقيناً تاوانيان شول چه خپل اولاد ئے په نادانۍ

سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

په بے وقوفۍ کښے | بے له پوهے نه | او دوي حرام کړل | هغه څه | چه روزي ورکړے ده دوي ته | الله | په وجه د دروغو تړلو

او بے سنده ووژل، او کومه روزي چه الله تعالیٰ ورکړے وه هغه ئے په ځان حرامه کړه ځکه چه په الله

عَلَى اللّٰهِ ۚ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ

په الله باندې | بيشکه دوي ګمراه شول | او نه شول دوي | سمه لار موندونکي | او الله هغه ذات دے چه

ئے دروغ جوړ کړل دغه خلق يقيناً ګمراه شول او دوي سمه لار موندلے نه شوه او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ

پيدا ئے کړل | باغونه | خيژولي شوي په پايو (لکه د انګورو زيلۍ) | او چه نه دي خيژولي شوي په پايو (مضبوطے والا) | او کجورے

باغونه ئے پيدا کړل هغه هم د کومو چه کمزورے زيلۍ په چهتونو خيژولے شي او هغه هم چه نه شي خيژولے او د کجورو اونه

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

او فصلونه | چه مختلف دي | میوې د دې | او زیتون | او انار | څه یو شان

او داسې فصلونه چه میوې ئې د مختلف قسم وي او د زیتون او انار اُونې په صورت شکل کښې ځینې یو بل

وَّغَیْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ

او څه د مختلف قسم | (چه) خورئ | له میوو د دې نه | کله چه میوه ونیسي | او اداکړئ | د دې حق

سره ملاؤ هم او مختلف هم، تاسو د هغې ټولې میوې خورئ کله چه میوه ونیسي او د ریبلو په ورځ ترې نه

یَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ الْمُسْرِفِیْنَ ﴿١٤١﴾

په ورځ د ریبلو د دې | او بې ځایه مه خرڅوئ | بیشکه هغه | نه خوښوي | بې ځایه خرڅ کوونکي

د دې شرعي حق اداکوئ او بې ځایه خرڅ مه کوئ یقیناً الله تعالیٰ د حد نه وتونکي نه خوښوي.

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ

او له څاروو نه (دي) | بار اُوچتوونکي | او زمکې سره نږدې | خورئ | له هغه څه نه | چه روزي درکړې ده تاسو ته

او له څاروو نه څه بار اُوچتوونکي (د لوړ قد) او څه زمکې سره نږدې (د ورکوټي قد) دي. او (خلقو!) الله تعالیٰ چه

اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّیْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ ﴿١٤٢﴾

الله | او پیروي مه کوئ | د قدمونو | د شیطان | بیشکه هغه | ستاسو | دُښمن دې | ښکاره

څه درکړي دي هغه خورئ او د شیطان د قدمونو پیروي مه کوئ، بیشکه هغه ستاسو ښکاره دښمن دے

ثَمٰنِیَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَیْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَیْنِ ؕ قُلْ

اَته | جوړې (دي) | له ګډو نه | دوه | او له چېلو نه | دوه | ووایه

د په څاروو کښې د کوم چه غوښه خوړلے شي) اته قسمه پیدا کړل له ګډو نه دوه (نر او ښځه) او له چېلو نه دوه (نر

ءٰٓالذَّكَرَیْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَیَیْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ

آیا دواړه نران | هغه حرام کړي دي | یا | دواړه ښځې | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دي | په هغې

او ښځه) (اے پیغمبره!) پوښتنه وکړه چه آیا الله تعالیٰ دواړه قسمه نران حرام کړي دي که دواړه ښځې یا هغه بچي

اَرْحَامُ الْاُنْثَیَیْنِ ؕ نَبِّئُوْنِیْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿١٤٣﴾

رحمونه | د دواړو ښځو | خبر راکړئ ماته | په علم | که چرې | یئ تاسو | رښتیني

چه د دواړه قسمه ماده په ګیډه وکښې پروت دے ماته په دلیل سره سم سم ووایئ که تاسو رښتیني یئ؟

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَیْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَیْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَیْنِ

او له اوښانو نه | دوه (نر او ښځه) | او له غواګانو نه | دوه (نر او ښځه) | ووایه | آیا دواړه نران

او (د غه شان) په اوښانو کښې دوه او له غواګانو نه دوه (نر او ښځه) دي. پوښتنه وکړه چه آیا (الله) دواړه

حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَیَیْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَیَیْنِ

هغه حرام کړي دي | یا | دواړه ښځې | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دي | په هغې | رحمونه | د دواړو ښځو

نران پکښې حرام کړي دي که دواړه ماده یا هغه بچي چه د دواړو ماده په ګیډه کښې پروت دے؟

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَـٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

یا | وئ تاسو | حاضر | کله چه وصیت کړے وو تاسو | الله | په دے | پس څوک دے | زیات ظالم | له هغه چا

یا ایا تاسو هغه وخت (د الله تعالیٰ سره) حاضر وئ کله چه هغه تاسو ته د دے حکم درکړو نو د هغه چا نه زیات ظالم څوک

ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ

چه تړی | په الله باندې | دروغ | چه ګمراه کړی | خلق | بے له پوهے نه | بیشکه | الله

کیدے شی چه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړی چه خلق پرے د علم نه بغیر (د په جهالت سره) ګمراه کړی، بیشکه الله

ع ١٧

لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لَّآ أَجِدُ فِى مَآ أُوحِىَ إِلَىَّ

لار لا نه ښائی | قوم | د ظالمانو ته | ووایه | نه بیامومم زه | په هغه څه کښے | چه وحی شوی ده | ما ته

هغو خلقو ته هدایت نه کوی کوم چه ظالمان دی. (اے پیغمبره!) ووایه چه کومه وحی ما ته رالیږلے شوے ده په

مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

(څه څیز) حرام | په خوړونکی باندې | چه خوری هغه | سوا د دے نه چه | وی هغه | مرداره | یا وینه

هغے کښے خوړه په یو خوړونکی باندې د خوراک د پاره هیڅ څیز حرام نه مومم، مګر دا چه مرداره وی یا بهیدلے وینه

مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُۥ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ

بهیدلے | یا غوښه | د خنزیر | پس بیشکه هغه | ناپاک دے | یا ناجائزه (حلال) | چه آواز کړے شوی وی نوم

وی، یا د خنزیر غوښه وی ځکه چه دغه پلیته ده، یا ناروا حلاله وی چه د الله نه سوا د

لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

د غیر الله | په هغے | پس څوک چه | مجبوره شی | چه نافرمانی کوونکے نه وی | او نه زیاتی کوونکے | نو بیشکه

بل چا نوم پرے اخستے شوے وی خو څوک چه مجبوره شی نافرمانی نه کوی او د حد نه د تیریدو اراده نه لری نو بیشکه

رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا

ستا رب | بخښونکے | مهربان دے | او په | هغه خلقو | چه یهودیان دی | مونږ حرام کړے وو

ستا رب بخښونکے مهربان دے، او په یهودیانو باندې مونږ نوکونه لرونکی ځناور ټول

كُلَّ ذِى ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ وَٱلْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ

هر یو | نوکونو والا څیز | او له غواګانو نه | او له ګډو چیلو نه | حرام کړی وو مونږ | په دوی باندې | وازده د دے دواړو

حرام کړی وو او په غواګانو کښے او په چیلو کښے مونږ پرے وازده حرامه کړے وه

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلْحَوَايَآ أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ

سوا | له هغے نه چه نګیں لی وی | د دوی د شا ګانو (سره) | یا د کولمو باندې | یا هغه چه انښتی وی | د هډوکی سره | دا

مګر هغه چه په شا پورے نګیدلے وی یا په کولمو پورے نښتی وی یا په هډوکی پورے نګیں لے وی، دا مو

جَزَيْنَـٰهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَـٰدِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل

مونږ جزا ورکړه دوی ته | د دوی د نافرمانی په وجه | او بیشکه مونږ رښتونی یو | بیا که چرے | دوی تا دروغژن کړی | نو ووایه

دوی له د سرکشئ سزا ورکړے وه او دا چه څه وایو بالکل رښتیا وایو. نو که دوی تا دروغژن وګڼړی نو ورته ووایه

رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٤٧﴾

ستاسو رب | خاوند د ډيرے مهربانئ دے | او نه شي واپس کولے | د هغه عذاب | د مجرم قوم نه

چه ستاسو خدائے د فراخ رحمت خاوند دے. او د هغه عذاب د مجرمانو خلقو نه پسته نه کيدے شي.

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَاۤ اَشْرَكْنَا وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا

زر به ووائي | هغه خلق | چه مشرکان دي | که چرے | غوښتلے الله | (نو) نه به مونږ شرک کولو | او نه پلاراتو زمونږه

دا مشرکان به (ستا په جواب کښے) وائي که الله غوښتلے نو مونږ به شرک نه کولو او نه به مو پلارنيکه کولو

وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى

او نه به مونږ حرام کړے وو | څه څيز | هم دغه شان | دروغ کړے وو | هغو خلقو | چه وړاندې تلي دي دوئ | ترڅو چه

او نه به مونږ څه څيز حرام ګڼړلو، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړے وو چه د دوئ نه وړاندې تيرشوي دي.

ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ

هغوئ وڅکلو | زمونږ عذاب | ووايه | ايا (شته دے) | تاسو سره | څه پوهه | نو راوباسئ هغه

ترڅو چه دوئ زمونږ د عذاب مزه وڅکله (اے پيغمبره!) ورته ووايه چه تاسو سره څه دليل شته چه مونږ ته ئے

لَنَا ۗ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿١٤٨﴾

مونږ ته | پيروي نه کوئ تاسو | مګر | د ګمان | او نه يئ تاسو | مګر صرف غلط اندازے کوونکي يئ

ښکاره کړئ؟ تاسو خو تش په ګمان چليږئ (د حقيقت نه بے خبره يئ) او تاسو صرف غلط اندازے لګوئ

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤٩﴾

ووايه | پس د الله دے | دليل | پوخ | پس که چرے | هغه غوښتلے | نو هدايت به ئے کړے وو تاسو ټولو ته

ته ووايه چه هم د الله تعالیٰ دليل مضبوط دے که چرے الله غوښتلے نو تاسو ټولو ته به ئے هدايت کړے

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ

ووايه | راولئ | ګواهان خپل | هغه چه | ګواهي ورکړي | چه | الله حرام کړے دے | دا

دو (اے پيغمبره!) ورته ووايه چه خپل ګواهان راولئ چه ګواهي ورکړي چه دا (فلانئ فلانئ) څيز الله حرام کړے

فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

بيا که چرے دوئ ګواهي ورکړي | نو ته هم ګواهي مه ورکوه | د دوئ سره | او پيروي مه کوه | د خواهشاتو د هغو چا چه | دروغ ګڼړل

دي نو که دوئ (چغلے) شهادت کوي نو ته ورسره شهادت مه کوه او د هغو خلقو په خواهشاتو پسے مه ځه چه زمونږ ايتونه

بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٠﴾

زمونږ ايتونه | او د هغو کوم چه | ايمان نه لري | په اخرت باندې | او دوئ | د خپل رب سره | (نور) برابروي

دروغ ګڼړي کوم چه زمونږ ايتونه دروغ ګڼړل او چه په اخرت يقين نه لري او نور ئے هستيانے د خپل رب سره برابروي

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا

ووايه | تاسو راشئ | چه ولولم زه | څه چه حرام کړي دي | ستاسو رب | په تاسو باندې | چه تاسو شريک مه نيسئ

(اے پيغمبره!) دوئ ته ووايه چه راشئ زه تاسو ته اولولم چه الله په تاسو څه څه حرام کړي دي، دا چه د الله تعالیٰ سره هيڅ

بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

دَ هٔ سره | هيڅ څيز | او دَ مور پلار سره | احسان ذکوئ | او مهٔ وژنئ | اولاد خپل

څيز مهٔ شريکوئ او مور پلار سره ښهٔ سلوک ساتئ ، او خپل اولاد دَ مفلسئ دَ لاسه

مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

دَ مفلسئ دَ ويرے | هم موږ | روزي درکوو تاسو ته | او دوی ته | او مهٔ نزدے کيږئ | بے حيائئ ته

مهٔ وژنئ ، موږ تاسو ته هم او دوئ ته هم روزي ورکوو او د بے شرمئ خبرو ته مهٔ نزدے

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ

چه ښکاره وي | له دے نه | او هغه چه پټ وي | او مهٔ وژنئ | هيڅ نفس | کوم چه

کيږئ کهٔ څرګندے وي او کهٔ پټے وي ، او يو نفس له چه الله تعالیٰ حرمت ورکړے وي

حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

حرام کړل (دَ هغے قتلول) الله | سوا | دَ حق نه | هم دا | وصيت وکړو هغهٔ تاسو ته | چه تاسو

هغه بِرناحقه مهٔ وژنئ ، دا هغه خبرے دي چه الله تعالیٰ تاسو ته دَدے تاکيد کړے

تَعْقِلُوْنَ ۝١٥١ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ

دَ عقل نه کار اخلئ | او مهٔ نزدے کيږئ | دَ يتيم مال ته | سوا دَدے نه چه | هغه طريقه | غوره وي

دے شايد چه دَ عقل نه کار واخلئ . او دَ يتيم مال ته مهٔ نزدے کيږئ مګر په بهتره طريقه تر دے چه

حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ

ترڅو چه | هغه ورسيږي | خپلے ځوانئ ته | او پوره کوئ | پيمانه | او تله | په انصاف سره

هغه ځوانئ ته ورسيږي او پيمانه او تول په انصاف سره پوره پوره کوئ

لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ

موږ تکليف نهٔ ورکوو | هيڅ کس ته | مګر دَ هغهٔ دَ طاقت مطابق | او کله چه تاسو خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اګر که هغه وي

موږ هيچا له دَ وس نه زيات تکليف نهٔ ورکوو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اګر که صاحب دَ

ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعده دَ الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته | چه تاسو

معاملے رشته دار وي او الله تعالیٰ سره کړے وعده پوره کوئ ، دَدے خبرو حکم در ته الله تعالیٰ کړے دے چه

تَذَكَّرُوْنَ ۝١٥٢ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کړئ | او بيشکه دا | زما لاره ده | تيغه | پس پيروي کوئ دَدے | او پيروي مهٔ کوئ

تاسو ترے نه سبق واخلئ . او بيشکه دا زما لاره ده چه تيغه ده نو تاسو پرے روان شئ او په نورو لارو

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ

دَ نورو لارو | چه دا لارے به جدا کړي تاسو | دَ الله دَ لارے نه | هم دا | حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته

باندِ مهٔ ځئ چه دا لارے به تاسو دَ الله دَ لارے نه جدا کړي ، دا هغه خبره ده دَ کومے چه تاسو ته الله حکم درکړے دے

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا

دَ پاره دَ چه تاسو | پرهيزګاري کوئ | بيا ورکړه موږ | موسیٰ ته | کتاب | (چه دو) پوره (نعمت)

چه تاسو پرهيزګاره شئ . بيا موږ موسیٰ ته کتاب ورکړے وو ، چه په نيکانو باندي موږ

عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً

په هغه چا چه | نيکي ئې کوله | او تفصيل | دَ هر څيز | او هدايت | او رحمت

خپل نعمت پوره کړو ، او دَ هر يو خبرے تفصيل بيان کړو او سراسري هدايت او رحمت

ع ۱۹

لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ

دَ پاره دَ چه دوئ | په ملاقات | دَ رب خپل | ايمان راوړي | او دا (قرآن) | يو کتاب دے | چه نازل کړو موږ

شي چه دغه (بني اسرائيل) خلق دَ خپل رب په ملاقات ايمان راوړي او دا (قرآن) يو برکتي کتاب دے چه

مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۵۵﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا

ډير برکتي | پس پيروي کوئ دَ دے | او ويره کوئ | چه په تاسو باندي | رحم وکړے شي | چه تاسو (دا ونه) وايئ

موږ رالېږلے دے نو عمل پرے کوئ او پرهيزګاري اختيار کړئ چه رحم درباندے وشي اوس تاسو دا ونه وايئ

اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا

چه بيشکه | نازل شوے وو | کتاب | په دوو ډلو باندي | له موږ نه وړاندي | او موږ وو

شئ چه کتاب خو موږ نه وړاندي دوو ډلو (يهود او نصارىٰ) ته ورکړے شوے وو ، او موږ هيڅ خبر

عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۱۵۶﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ

دَ لوستلو دَ هغے نه | بے خبره | يا تاسو وايئ | چه که چرے نازل شوے وے | په موږ که | کتاب

نه وو چه هغوي څه لوستل . او دا بهانه هم کولے نه شئ چه که په موږ کتاب رانازل شوے وے

لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

نو خامخا به وو موږ | په سمه لار | دَ دوي نه زيات | پس | راغلے دے تاسو ته | دليل (واضح) | ستاسو دَ رب له طرف نه

نو موږ به دَ هغوي نه زيات په سمه لار روان وو ، بيشکه تاسو ته دَ خپل رب دَ طرف نه روښانه دليل او هدايت

وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او هدايت | او رحمت | پس څوک | زيات ظالم دے | له هغه چا نه | چه دروغ ئې وګڼل | آيتونه دَ الله

او رحمت راغے ، نو دَ هغه چا نه لوئے ظالم څوک کيدے شي چه دَ الله تعالىٰ آيتونه دروغ وګڼي

وَصَدَفَ عَنْهَا ۭ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا

او مخ ئې واړولو | له هغے نه | موږ به ورسزا ورکړو | هغو خلقو ته | چه مخ اړوي | زموږ له آيتونو نه

او مخ ترے نه ګرځوي ، څوک چه زموږ دَ آيتونو نه مخ اړوي هغوي له به دَ دے انکار په بدل کښے

سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

دَ بد عذاب | په سبب دَ هغے چه دوي به مخ اړولو | آيا | دوي انتظار کوي | مګر دَ دے چه | راشي دوي ته

دَ خراب عذاب سزا ورکړو . اوس څو دوئ صرف دَ دے خبرے انتظار کوي چه فرښتے ورته

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ۭ يَوْمَ

فرښتې | یا راشي | ستا رب | یا راشي | ځنې نخښې | ستا د رب | په کومه ورځ

مخامخ ودریږي یا ستا رب ورله پخپله راشي یا ستا د رب ځنې نخښې راشي ، په کومه ورځ چه

يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

چه راشي | ځنې | نخښې | ستا د رب | نفع به نه ورکوي | هیڅ نفس ته | ایمان د هغه

ستا د رب ځنې نخښې راشي نو هغه چا ته به (هغه وخت) ایمان راوړل هیڅ فائده نه ورکوي

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۭ قُلِ

چه ایمان نه وي راوړی هغه | له دې نه وړاندې | یا چه نه وي کړي هغه | په خپل ایمان کښې | نیکي | ووایه

چه د دې نه وړاندې ایمان راوړلی نه وي یا په خپل ایمان کښې ئې څه نیکي ګټلې نه وي ، ته ووایه

انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ١٥٨ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ

انتظار کوئ | بیشکه مونږ هم انتظار کوونکي یو | بیشکه | کوم خلق چه | اختلاف پیدا کړو | په خپل دین کښې

چه تاسو انتظار کوئ مونږ (هم) انتظار کوو . بیشکه هغه خلق کوم چه په خپل دین کښې اختلافات پیدا کړل

وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ۭ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ

او شول | ډلې ډلې | نه یې ته | له دوی نه | په هیڅ حساب کښې | بیشکه | معامله د دوی

او ډلې ډلې شول ستا د هغوی سره هیڅ تعلق نشته ، د هغوی معامله د الله

اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ١٥٩ مَنْ جَآءَ

په حواله د الله ده | بیا به هغه خبر ورښائي دوی ته | څه چه | دوی کول | څوک چه راوړي

په حواله ده ، بیا به هغه ورته وښائي چه دوی څه څه کارونه کول . څوک چه (د الله

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى

نیکي | نو هغه له دي | لس چنده د هغې | او څوک چه راوړي | بدي | نو هغه ته به سزا نه شي ورکول

دربار ته) نیکي راوړي نو د هغه لس چنده بدله ده او څوک چه بدي راوړي نو هغه ته به فقط د هغې

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ١٦٠ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ

مګر په مثل د هغې | او په دوی باندې | به ظلم نه شي کولې | ووایه | بیشکه ماته | لاره وښودله | زما رب

ګناه هومره سزا ورکولې شي او په دوی به هیڅ ظلم نه کیږي (اې پیغمبره!) ورته ووایه چه ماته الله تعالیٰ

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۥ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ

لاره | نیغه | دین | درست | د ملت | د ابراهیم | حنیف

یقیناً سمه لاره ښودلې ده بالکل سم محکم دین د ابراهیمؑ مذهب چه کږلیچ پکښې نشته

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ١٦١ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَ

او نه وو | له مشرکانو نه | ووایه | بیشکه | زما مونځ | او زما قرباني | او

او هغه د مشرکانو په ډلې کښې شامل نه وو . ووایه چه بیشکه زما مونځ او زما ټول عبادتونه او

مَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ

ژوند زما | او مرگ زما | (هم) الله د پاره دی | چه پالونکے دے د ټولو جهانونو | نشته د څوک شریک | د هغه

زما ژوند او زما مرگ هم خالص د الله د پاره دی چه د ټول مخلوق پالونکے دے ، د هغه څوک شریک نشته

وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ

او هم د دے (خبرے) | ماته حکم شوے دے | او زه | د ټولو نه وړومبے فرمانبردار یم | دوایه | ایا د الله نه سوا

او ماته د دے خبرے حکم راکړے شوے دے او زه پخپله د ټولو نه اول فرمانبردار یم ۔ (اے پیغمبره!) ورته دوایه چه

اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۭ وَلَا تَكْسِبُ

زه ولټوم ؟ | څوک (بل) رب | او هغه دے | پروردګار | د هر څیز | او عمل نه کوی

ایا د الله نه سوا بل رب ولټوم ؟ حال دا دے چه هغه د هر څیز پروردګار دے ۔ او هر څوک چه هر څه

كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ

هیڅ کس | مګر په خپل ځان | او نه اوچتوی | هیڅ اوچتوونکے | پیټے | د بل چا

عمل کوی نو هغه به ئے پخپله ذمه واروی ، او هیڅوک به د بل چا بار نه اوچتوی

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

بیا | ستاسو د رب طرف ته | واپس تلل دی ستاسو | پس هغه به ښائی تاسو ته | هغه (خبره) | په کومه کښے چه تاسو

بیا به تاسو ټول الله تعالیٰ ته پستنه ځئی . پس هغه به تاسو ته وښائی په کومو کومو خبرو کښے

تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | او هم هغه دے چا چه | جوړ کړئ تاسو | (خپل) نائبان | په زمکه کښے | او اوچت کړے

چه تاسو اختلاف کولو۔ او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے په زمکه د اختیار خاوندان کړئ او چا له ئے په

بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ

له تاسو نه د ځنو | په ځنو باندے | درجے | د پاره د دے چه هغه ازمائی تاسو | په هغه څه کښے | چه ورکړی ئے دی تاسو ته

تاسو کښے د نورو په مقابله کښے اوچتے درجے ورکړے چه ستاسو ازمیښت وکړی په هغه نعمتونو چه درکړی ئے دی

اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ڮ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾

بیشکه | ستا رب | زر عذاب ورکوونکے دے | او بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے

بیشکه الله په سزا ورکولو کښے ډیر تند دے او بیشکه هغه ډیر بخښونکے مهربان دے .

سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَسِتُّ اٰيَاتٍ وَّاَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورة اعراف په مکه کښے نازل شوے ده | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات د رحم خاوند دے | ۲۰۶ ایتونه او ۲۴ رکوع لرونکے دی

شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓصٓ ﴿١﴾ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ

الف لام میم صٓ | (دا) کتاب دے | چه نازل شوے دے | ستا طرف ته | پس نه دے وی | ستا په سینه کښے

دا (قرآن) یو کتاب دے چه تا ته رالیږلے شوے دے ، نو ستا زړه دے په دے خبره نه

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ②

(شئ) تنګي | د دې (وچې) نه | د پاره د دې چه ووېروې ته | په دې | او نصيحت وي | ايمان دارو د پاره

تنګيري چه خلق پرې (د خدائے د عذاب نه) ووېروې او دا د مؤمنانو د پاره نصيحت دے

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ

پيروي کوئ تاسو | د هغه څه چه نازل شوې دي | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او پيروي مه کوئ | د ده نه سوا

تاسو په هغه (کتاب) عمل کوئ چه د خپل رب د طرف نه در ته راغلے دے او د الله تعالیٰ نه سوا د نورو

اَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ③ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا

د نورو معبودانو | ډېر لږ (دي) | چه تاسو نصيحت قبلوئ | او څومره | له کلو نه | مونږ هلاک کړل

معبودانو پيروي مه کوئ خو (افسوس دے چه) ډېر لږ تاسو نصيحت حاصلوئ . او څومره (ډېر) کلي دو چه مونږ تباه

فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ④ فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ

چه راغلو په دوي | زمونږ عذاب | د شپې | يا دوي د غرمے اوده وُو | پس نه وه | خبره د دوي

کړل نو هغوي ته زمونږ عذاب يا خو د شپې راغلے او يا چه هغوي د غرمے اوده پراته وُو ، هر کله چه زمونږ عذاب

اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑤

کله چه راغلو په دوي | زمونږ عذاب | مګر دا چه | وے ويل | بيشکه هم مونږ وُو | ظالمان

پرې راغے نو د هغوي په خُله بغير د دې نه بله هيڅ خبره نه وه چه بيشکه مونږ ظالمان وُو

فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ⑥

پس مونږ به خامخا پوښتنه کوو | د هغو خلقو نه | چه لېږلے شوي دي (رسولان) | هغوي ته او خامخا به پوښتنه وکړو مونږ | د رسولانو نه (هم)

نو مونږ به خامخا د هغو خلقو نه تپوس کوو چه پيغمبران ورته لېږلے شوي دو او د پيغمبرانو نه به هم خامخا تپوس کوو

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ⑦ وَالْوَزْنُ

بيا به مونږ بيان کړو (حقيقت) | دوي ته | (په خپل) علم سره | او نه وُو مونږ | غائب | او تول (د عملونو)

بيا به مونږ (د خپل) علم په ذريعه ټول حالات دوي ته ښايو او مونږ څه غائب خو نه وُو او په دغه ورځ د عملونو

يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑧

په دغه ورځ | حق دے | نو د چا چه | درنه وي | تلې (د نيکو) د هغه | پس دغه خلق | هم دوي دي خلاصے مونده ونکي

تول حق دے ، نو د چا (د نيک عمل) تول چه درونه د خيژي نو بس هم هغه به کامياب وي .

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

او د چا چه سپکے وي | تلې (د نيکو) د هغه | پس هم دغه دي | کوم چه | په نقصان کې اچول | خپل ځانونه

او د چا چه (د نيک عمل) تول سپک دخيژي نو هغوي په خپله خپل ځانونه تاوانيان کړل ، ځکه چه

بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ⑨ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ

ځکه چه دوي | زمونږ د آيتونو سره | به انصافي کوله | او بيشکه | مونږ (استوګنه له) ځائے درکړو تاسو ته | په زمکه کې

زمونږ آيتونو سره ئے زياتے کولو ، او مونږ تاسو د زمکے په مخ آباد کړئ

ع ۸

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

او جوړ کړو مونږ | تاسو دپاره | په هغې کښې | سامان (د ژوند) | ډیر لږ دے | چه تاسو شکر کوئ

او تاسو له مونږ هم په دې زمکه کښې د ژوند سامان پیدا کړو (مګر) تاسو خلق ډیر کم شکر کوئ

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

او بیشکه | مونږ پیدا کړئ تاسو | بیا مونږ صورت جوړ کړو ستاسو | بیا وویل مونږ | فرښتو ته | چه سجده وکړئ

او (کوره) مونږ تاسو پیدا کړئ، بیا مو ستاسو شکل و صورت جوړ کړو، بیا مو فرښتو ته وویل چه آدم ته سجده

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

آدم ته | نو هغوی سجده وکړه | سوا | د ابلیس نه | نه وو دے | له سجده کوونکو نه

وکړئ، نو ټولو سجده وکړه بغیر د شیطان نه، چه په سجده کوونکو کښې شامل نه شو،

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ

وفرمائیل (الله) | څه څیز | منع کړے ته | چه تا سجده ونه کړه | کله چه ما تا ته حکم وکړو؟ | ده ووئیل

الله تعالیٰ ترے تپوس وکړو چه کوم څیز ته د سجدے کولو نه منع کړے هر کله چه ما درته حکم وکړو، شیطان

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

زه | غوره یم | له ده نه | تا پیدا کړم زه | له اور نه | او تا پیدا کړو دے | له خټې نه

ووئیل چه زه د ده نه بهتر یم، تا زه د اور نه پیدا کړے یم او دے دې د خاوړے نه پیدا کړے دے،

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

وئے فرمائیل | پس کوز شه | د دې ځائے نه | چه نشته دې (څه حق) | ستا | چه ته تکبر وکړې | په دې کښې | پس اوځه

الله ورته وفرمائیل د دې ځائے نه لاندې کوز شه، تا له دا مناسب نه دی چه ته دلته غرور وکړې، بهر اوځه

إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

بیشکه ته (یې) | له خوار شوو نه | ده ووئیل | مهلت راکړه ما ته | تر هغه ورځې پورې چه راپا څولے شي خلق

یقیناً ته د ذلیلو خلقو د ډلے نه یې. شیطان ووئیل ما ته مهلت راکړه هغه ورځې پورې چه خلق به (د قبرونو نه) راپاڅو لے

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ

وفرمائیل | بیشکه تا ته | مهلت ورکړے شوے دې | ده ووئیل | په وجه د دې چه | تا زه ګمراه کړم | خامخا به کښینم زه

شي. الله ورته وفرمائیل تا ته مهلت درکړے شو. شیطان ووئیل نو څنګه چه تا زه په ګمراهئ کښې اچولے یم د هغې به زه

لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

د وی ته | ستا په لار د | نیغه کښې | بیا به خامخا زه راځم د وی ته | د د وی له وړاندې نه

د دے خلقو ته ستا په نیغه لار د کښې کښینم، بیا به یقیناً د د وی له وړاندې نه او د د وی له وروستو نه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ

او د د وی له وروستو نه | او د د وی له ښي طرف نه | او د د وی له ګس اړخ نه | او ته به بیا نه مومې

او د د وی له ښي اړخ نه او د د وی له ګس اړخ نه د وی ته راځم، او په د وی کښې اکثر خلق به

اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا

اکثر له دوی نه | شکر کوونکی | وفرمائیل الله | اُوځه | ددې ځائے نه | ذلیل شوے | رټلے شوے

نه شکرګذار بیا به نه مومے . الله تعالیٰ ورته ووئیل ، اُوځه ددے ځائے نه ذلیل شوے خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾

البته څوک چه | پیروی وکړی ستا | له دوی نه | زهٔ به خامخا ډک کړم | دوزخ | له تاسو ټولو نه

یقین وکړه چه څوک ستا په لاره باندې روان شی ، نو زهٔ به ستاسو د ټولو نه دوزخ ډک کړم .

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

او اے آدمؑ ! | اوسیږه | ته | او ستا ښځه | په جنت کښے | بیا خورئ تاسو دواړه

او اے آدمؑ ! ته او ستا ښځه دواړه په جنت کښے اوسیږئ ، او چه د کوم ځائے نه

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا

کوم ځائے نه | چه تاسو غواړئ | او مه نزدے کیږئ | دے | اونے ته | پس شئ به تاسو

مو خوښه وی هغه خورئ ، خو دغه اونے ته نزدے مهٔ ځئ کنی په ظالمانو

مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ

له ظالمانو نه | پس وسوسه واچوله | دے دواړو ته | شیطان | د پاره د دے چه ښکاره کړی

کښے به شمیر شئ . بیا شیطان د دوی په زړونو کښے وسوسه واچوله چه د پردے هغه

لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ

دوی ته | څهٔ چه | پټ وو | له دوی نه | له شرمګاهونو د دوی نه | او ووئیل دهٔ

اندامونه ورته ښکاره کړی کوم چه ترے نه پټ وو او ورته ئے ووئیل

مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا

نهٔ یئ منع کړی تاسو دواړهٔ | ستاسو رب | له دے اونے نه | مګر د پاره د دے چه | شئ به تاسو

چه تاسو دواړه د دے اونے نه صرف په دے وجه خپل رب منع کړی یئ چه فرښتے نهٔ شئ

مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّيْ لَكُمَا

فرښتے | یا به شئ تاسو | له همیشه اوسیدونکو نه | او قسم ئے وخوړو دوی ته | چه بیشکه زهٔ تاسو ته

یا په دے کښے همیشه پاتے نهٔ شئ او دواړو ته ئے قسم وخوړو چه زهٔ

لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢١﴾ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا

له نصیحت کوونکو نه یم | پس هغه ئے ټیټ کړل دوی | په دوکه | بیا هر کله چه | دواړو وڅکله

ستاسو یقینی خیرخواه یم . نو دواړه ئے په چل ول راکوز کړل نو هر کله چه د اونے مزه

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا

هغه اُونه | نو ښکاره شول | دوی ته | شرمګاهونهٔ د دوی | او شروع وکړه دواړو | چه انښلول ئے | په خپلو ځانونو

ئے وڅکله نو دواړو ته خپل خپل ستر و نه ښکاره شول او په خپلو شرمګاهونو باندې ئے د جنت پاڼے

مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا

پانړے | دَ جنت | او آواز وکړو دوی ته | رب دَ دوی | آیا ما نهٔ وئ منع کړی تاسو

اینبول شروع کړل ، او دَ دوی رب دوی ته آواز وکړو وئے فرمائیل، آیا ما تاسو دواړه دَ دے

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ

له دغې | اونې نه | او (نهٔ) وُو وئیلی ما تاسو ته | چه شیطان | ستاسو | دُښمن دے

اونې نه نهٔ وئ منع کړی ؟ او آیا ما درته نهٔ وو وئیلی چه شیطان ستاسو ښکاره دُښمن

مُّبِيْنٌ ﴿۲۲﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا

ښکاره | دواړو وو وئیل | اے زموږ ربه! | موږ ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | او کهٔ چرے | ته ونه بخښے موږ ته

دے . دواړو عرض وکړو اے زموږ ربه! موږ په خپل ځان زیاتے کړے دے او کهٔ چرے ته موږ ونهٔ بخښے

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۳﴾ قَالَ اهْبِطُوْا

او په موږ رحم وُ (نهٔ) کړے | نو خامخا به شو موږ | له تاوانیانو نه | وفرمائیل الله | کوز شئ

او موږ باندې رحم ونهٔ کړے نو موږ به ضرور نقصان بیاموو . الله وُفرمائیل، لاندې کوز شئ

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

له تاسو نه ځنې | دَ ځنو | به دښمنان وی | او تاسو دَ پاره | په زمکه کښې | استوګنه

تاسو ټول به دَ یو بل دُښمنان یئ ، او تر یوے ټاکلی پورے تاسو له په زمکه باندې استوګنه

وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۲۴﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا

او (دَ ژوند) سامان دے | تر یو وخته پورے | وُفرمائیل الله | په دے (زمکه) کښې | به تاسو ژوند تیروئ | او په دے کښې

او دَ ژوند سامان مقرر شوے دے . ورته ئے وفرمائیل چه په دے (زمکه) کښې به ژوند تیروئ او هم په

ع ۲ ۱۵ ۹ تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿۲۵﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا

به تاسو مرئ | او له دے نه | به تاسو راویستلے شئ | اے بنی آدمو! | بیشکه موږ رالیږلی دی

دے کښې به مرئ او بیا هم دَ دے زمکے نه به راویستلے شئ . اے دَ آدم اولاده! موږ تاسو له جامے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى

په تاسو باندې | جامے | چه پټوی | شرمګاهونه ستاسو | او ښائست (هم دی) | او جامے | دَ پرهیزګارۍ

درکړی دی چه ستاسو دَ ستر ځایونه پټ کړی او دَ ښائست ذریعه هم وی او دَ پرهیزګارۍ جامه

ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

غوره دی | دا | دَ الله نخښے دی | دَ پاره دَ دے چه دوی | نصیحت قبول کړی | اے بنی آدمو!

ډیره غوره ده ، دا دَ الله تعالی نخښے دی شاید چه خلق ترے نه سبق واخلی . اے دَ آدم اولاده!

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ

په فتنه کښې دِ نهٔ غورزوی تاسو | شیطان | لکه چه دهٔ راوویستل | ستاسو مور او پلار | له جنت نه

هسے نه چه شیطان مو بیا په فتنه کښې وغورزوی لکه چه ستاسو نیا نیکهٔ ئے دَ جنت نه راویستلی وُو

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ

چه اُوباسي | له دوی نه | جامې د دوی | چه ښکاره کړي دوی ته | ستر و نه د دوی | بېشکه ګوري تاسو ته

په داسې حالت کښې چه د هغوی نه ئې جامې غورزولې چه ستر ونه ئې یو بل ته ښکاره کړي، هغه او د هغه

هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ

هغه او د هغه قوم | کوم ځائے نه چه | تاسو نه وینئ دوی | بېشکه موږ جوړ کړل | شیطانان

تام قبیله تاسو د داسې ځائے نه وینی چه تاسو ئې لیدلے نه شئ، موږ شیطانان د هغو خلقو دوستان

اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا

دوستان | د هغو خلقو | چه ایمان نه راوړي | او کله چه | دوی کوي | څه خراب کار | نو وائي

کړي دي چه ایمان نه راوړي. او هر کله چه دوی د بې شرمۍ یو کار وکړي نو وائي

وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ

موندلي دي موږ | په دې باندې | خپل پلاران | او الله | موږ ته حکم وکړو د دې | ته ووایه | بېشکه الله | حکم نه ورکوي

چه موږ خپل پلار نیکه په دې کار کولو موندلي دي او الله راته هم د دې حکم کړے دے، ته ووایه چه الله د بې شرمۍ د

بِالْفَحْشَآءِ ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ

د بې حیایۍ | ایا تاسو وایئ | د الله په حقله | هغه څه چه تاسو پرې نه پوهیږئ | ته ووایه

کارونو حکم هیچرې نه کوي، ایا تاسو په الله تعالیٰ باندې داسې خبرې تړئ چه خبر ترې نه هم نه یئ. ووایه

اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۟ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

حکم کړے دے | زما رب | د انصاف | او نېغ ساتئ | خپل مخونه | د هر مونځ په وخت

چه زما رب د اعتدال ساتلو حکم کړے دے. او دا چه د هر مونځ په وخت کښې خپل مخونه (بیت الله ته) مخامخ ساتئ

وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ؕ كَمَا بَدَاَكُمْ

او هغه بلئ | خالص ساتئ | هغه د پاره | دین | لکه څنګه چه هغه اول پیدا کړئ تاسو

او دا چه یوازې هغه بلئ خپل دین د هغه د پاره خالص ساتئ، لکه چه څنګه ئې پیدا کړي یئ دغسې

تَعُوْدُوْنَ ﴿۲۹﴾ فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

واپس به راشئ (هم د غسې) | یو ډلې ته | هغه هدایت وکړو | او یوه ډله ده | (چه) واجب شوه | په دوی باندې

به بیرته راځئ، یوې ډلې ته الله سمه لار ښودلې ده او په بلې ډلې باندې ګمراهي ثابته

الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ګمراهي | بېشکه دوی | جوړ کړل | شیطانان | دوستان | سوا د الله نه

شوې ده. ځکه چه دوی د الله تعالیٰ په ځائے شیطانان خپل مشران کړي دي

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۰﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ

او دوی ګمان کوي | چه دوی | په سمه لار باندې دي | اے بني آدمو! | اغوندئ | ښکلې ښائسته جامې

او بیا هم دا خیال کوي چه ګني په سمه لار باندې روان دي. اے د آدم اولاده! د هر عبادت په موقع باندې

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ

دَ هر مونځ په وخت | او خورئ | او څښئ | او فضول خرچي مه کوئ | بيشکه هغه

ښائسته جامے اغوندئ او حلال څيزونه خورئ او څښئ او اسراف مه کوئ بيشکه

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ

نه خوښوي | فضول خرچي کوونکي | ووايه | چا حرام کړے دے | ښائست دَ الله | کوم چه

الله تعالیٰ دَ حد نه تيريدونکي نه خوښوي. (اے پيغمبره!) ووايه چه دَ الله تعالیٰ هغه زينت چا حرام کړے دے

اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ

هغه پيدا کړے دے | دَ خپلو بندګانو دَپاره | او | پاکيزه څيزونه | له رزق نه | ووايه

چه خپلو بندګانو له ئے مقرر کړے دے او (چا) پاکيزه رزقونه (حرام کړي دي) ووايه

هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ

دا خو هغو خلقو دَپاره دي | چه ايمان راوړي | دَ دنيا په ژوند کښے | او خاص (طور باندے) | دَ قيامت په ورځ

چه دا څيزونه په دے دنيا کښے هم مؤمنانو له پيدا شوي دي او دَ قيامت په ورځ خو به خالص دَ هغوی دَپاره

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۳۲﴾ قُلْ

دغه شان | مونږ بيانوو | آيتونه | دَپاره دَ هغه خلقو | چه پوهيږي | ووايه

دي. مونږ دغه شان خپل آيتونه دَ هغو خلقو دَپاره په تفصيل سره بيانوو کوم چه پوهيږي. (اے پيغمبره!)

اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

بيشکه حرام کړي دي | زما رب | دَ بے حيائۍ خبرے | هغه چه ښکاره وي | له دے نه | او هغه چه | پټے دي

زما رب خو دَ بے حيائۍ خبرے حرام کړي دي ، که ښکاره دي ، او که پټے .

وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا

او ګناه | او ظلم | ناحق | او دا چه | شريک مقرر کړئ | دَ الله سره | هغه چه

او دَ ګناه کارونه او بر ناحقه زياتے . او دا چه تاسو الله له شريک پيدا کړئ چه الله

لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا

نه دے نازل کړے هغه | دَ دے | (څه) دليل | او دا چه | تاسو وايئ | په الله باندے | هغه څه

دَ هغه هيڅ سند نه دے رالیږلے ، او دا چه تاسو په الله تعالیٰ باندے داسے خبرے وتړئ

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ

تاسو پرے نه پوهيږئ | او هر يو دَپاره | يو وخت مقرر دے | پس کله چه راشي | دَ دوی وخت

چه تاسو پرے نه پوهيږئ . او دَ هر قوم دَپاره (دَ مهلت) يو نيټه مقرر ده نو هر کله چه دَ هغوی نيټه پوره شي

لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۴﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

نو نه به وروستو شي دوی | يو ساعت | او | نه به مخکښے شي | اے بني آدمو!

نو نه به يو ساعت وروستو کيدے شي او نه به يو ساعت وړاندے کيدے شي. اے دَ آدم اولاده!

إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

کہ راشي تاسو ته | پيغمبران | له تاسو نه | چه بيان کړي | ستاسو مخکښې | زما آيتونه

که تاسو ته ستاسو د قوم نه پيغمبران راشي چه زما حکمونه درته اوروي

فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چه پرهيز وکړه (د کفر او شرک نه) | او اصلاح ئې وکړه | نو نه به څه ويره وي | په دوي | او نه به دوي

نو چا چه ځان بچ کړو او نيک کارونه ئې وکړل نو په هغوئ نه څه ويره شته او نه غم

يَحْزَنُونَ ۝٣٥ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

غمژن وي | او کوم خلق چه | دروغ وګڼل | زمونږ آيتونه | او ستکبر ئې وکړو | له هغې نه

غم - نو چا چه زمونږ حکمونه دروغ وګڼل او د دے نه ئې تکبر وکړو

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٣٦ فَمَنْ أَظْلَمُ

هم دا خلق | او سيدونکي د دوزخ دي | دوي | په دے کښې | هميشه به وي | پس څوک | زيات ظالم دے

هغه خلق دوزخيان دي ، هغوي به په دے کښې هميشه وي . نو د هغه چا نه لوئے

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ

له هغه نه | چا چه وتړل | په الله باندې | دروغ | يا هغه دروغ کړل | د هغه آيتونه | هم دغه دي

ظالم څوک کيدے شي چه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړي يا د هغه حکمونه دروغ ګڼړي ، د دے خلقو

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ

چه ورته رسيږي دوي ته | د دوي برخه | له کتاب نه | تر دے چه | هر کله | راشي دوي ته

په نصيبه کښې چه څه ليکلي دي هغه به دوي ته ملاؤ شي ، تر دے چه کله زمونږ فرښتے د دوي

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ

زمونږ رالېږلے شوي فرښتے | چه قبض کړي روحونه د دوي | وبه وائي | کوم ځائے دي | هغه څه | چه تاسو به بللل

د روح قبض کولو د پاره د دوي ته راشي نو دوي ته به ووائي چه کوم ځائے دي هغه (معبودان) کوم چه

مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

سوا د الله نه | دوي به ووائي | هغه ورک شول | له مونږ نه | او ګواهي به ورکړي | په خپلو ځانونو

تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلل ، دوي به ووائي هغه خو مونږ نه غيب شول او په خپل ځان به په خپله ګواهي وکړي

أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝٣٧ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چه بيشکه دوي | ؤو | کافران | وبه فرمائي الله | داخل شئ | په هغه اُمتونو کښې | چه تير شوي دي

چه دوي يقيناً کافران ؤو - الله تعالیٰ به ورته وفرمائي چه د هغه امتونو سره په دوزخ کښې داخل

مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ

له تاسو نه وړاندې | له پيريانو نه | او له بنيادمو نه | په اور کښې | هر کله چه | داخل شي

شئ چه تاسو نه وړاندې تير شوي دي که پيريان دي او که بنيادم دي . هر کله چه يو ټولے به دوزخ

اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰۤى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا

یو قوم | نو لعنت به کوی | د خان په شان په بل قوم | تر دې چه | هر کله | جمع شي | په دې کښې

ته ځي نو په بل ټولي به لعنت کوی تر دې چه هغه ټول په دې کښې جمع

جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰۤؤُلَآءِ

ټول | وبه وائي | وروستنۍ ډله د دوی | په حق د وړومبنۍ کښې | اے زمونږ ربه! | دوی

شي، نو هر یو وروستنۍ ټولے به د وړاندینۍ ټولي په حقله وائي چه اے زمونږ ربه دا خلق

اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ

ګمراه کړو مونږ | پس ورکړه دوی ته | عذاب | دوچند | له دوزخ نه | وبه فرمائي | (چه) هر یو ته دوچند دے

دی چه مونږ ئے ګمراه کړی وو نو دوی له د اور دوه دونه عذاب ورکړه الله تعالیٰ به ورته وفرمائي چه عذاب

وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ

لیکن | تاسو نه پوهیږئ | او | وبه وائي | د دوی وړومبنۍ (ډله) | وروستنۍ ته

هر یو له دوه دونه دے خو تاسو پرے ناخبره یئ. او وړاندینے ټولے به وروستنۍ ته ووائي (کمونږ د عذاب

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا

چه نشته دے | تاسو ته | په مونږ باندې | (څه) فضیلت | نو وڅکئ | عذاب | په وجه د هغه عمل

قابل یئ) نو تاسو ته (هم) هم زمونږ په مقابله کښې هیڅ فضیلت حاصل نه دے نو د خپل عمل په وجه د عذاب

كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا ع ۴ / ۸ / ۱۱

چه تاسو به کولو | بیشکه | کوم چه | دروغ کړل | زمونږ ایتونه | او تکبر ئے وکړو

خوند وڅکئ. بیشکه چا چه زمونږ ایتونه دروغ وګڼل او د هغے نه ئے تکبر

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ

له هغې نه | نه به شي پرانستلے | دوی ته | دروازے | د اسمان | او نه | به دوی داخلیږی

وکړو، هغوی ته به د اسمان دروازے هیڅکله پرانستلے نه شي او جنت ته به تر هغے وخته

الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ

په جنت کښې | تر دے چه | ننوځي اوښ | په سُم کښې | د ستنے | او دغه شان

ننوتلے نه شي چه یو اوښ د ستنے په سُم کښې تیر نه شي. او مونږ مجرمانو

نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۴۰﴾ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ

مونږ سزا ورکوو | مجرمانو ته | دوی له به وی | له دوزخ نه | بچهاؤنړه | او د پاسه د دوی نه

له هم داسے بدله ورکوو د هغوی د لاندے به د اور بچهاؤنړه غوړیدلی وی او د پاسه به ئے

غَوَاشٍ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۱﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

د اغوستلو څیز | او دغه شان | مونږ بدله ورکوو | ظالمانو ته | او څوک چه | ایمان راوړی

د اور څادر (اغوستلے) وی. او مونږ دغه شان ظالمانو ته سزا ورکوو او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ اُ

او عملونه ئې وکړل | نیک | موږ تکلیف نه ورکوو | هیڅ نفس ته | مګر | د ده د طاقت مطابق

او نیک کارونه ئې کړي دي ، نو موږ یو کس له هم د هغه د طاقت نه زیات تکلیف نه ورکوو

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا

هم دا خلق دي | جنت والا | دوی به | په هغه کښې | همیشه وي | او موږ به راوباسو

هم دا خلق جنتیان دي دوی به همیشه په دے کښې وي . او د دوی په زړونو

مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ

څه چه | د دوی په سینو کښې دي | له کینې نه | بهیږي به | د دوی لاندې | نهرونه

کښې چه د یو بل خلاف څه دنیوي کینه پرته وه هغه به موږ لرے کړو او د دوی (د ځایونو) لاندې نهرونه بهیږي

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۖ وَمَا كُنَّا

او دوی به وائي | ټول تعریفونه د | الله د پاره | چا چه | لاره ئې وښوده موږ ته | د دے (جنت) | او | نه وو موږ

او دوی به وائي چه ټول تعریفونه الله تعالیٰ د پاره دي چا چه موږ ته دا لاره وښودله او که الله تعالیٰ راته دا

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

چه موږ لار موندلے | که چرته ئې کړے نه وے هدایت موږ ته | الله | بیشکه | راغلي وو | پیغمبران | زموږ د رب

لاره نه ښودلے نو موږ خو په خپله موندلے نه شوه موږ ته د الله تعالیٰ پیغمبران په حقه

بِالْحَقِّ ۖ وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا

د حق دین سره | او دوی ته به آواز وشي | چه دا | جنت دے | تاسو به د دے وارثان یئ | د هغو عملونو په بدله

راغلي دي او یو آواز به دوی ته وشي چه دا جنت تاسو ته د خپلو (نیکو) عملونو په سبب

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ

چه تاسو به (دنیا کښې) کول | او آواز به وکړي | جنتیان | دوزخیانو ته

درکړے شوے دے او بیا به جنتیان دوزخیانو ته آواز وکړي چه

الثلثة

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا

چه | موږ خو بیا موندل | چه څه وعده ئې کړې وه موږ سره | زموږ رب | رښتینې | پس آیا | وموندل تاسو (هم) | هغه څه

موږ خو د خپل رب کړے وعده رښتینې بیا موندلے ، نو آیا تاسو هم د خپل رب (د عذاب)

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ

چه وعده ئې کړې وه | ستاسو رب | حقه | دوی به وائي | هو ! | بیا به آواز وکړي | یو آواز کوونکے | د دوی په مینځ کښې

وعده رښتینې بیا موندلے که نه ؟ هغوی به وائي چه هو ! بیا به یو آواز ورکوونکے د دوی د مینځ نه

اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

چه | لعنت دے | د الله | په ظالمانو باندې | هغه چه | منع کول به ئې (خلق) | د الله د لارې نه

آواز وکړي چه په ظالمانو باندې د الله لعنت دے ، چه خلق به ئې د الله تعالیٰ د لارې نه منع کول

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا

او لټوي ئې په دې کښې | کوږوالے | او دوی | دَ آخرت | منکران دي | او دَ دواړو ډلو ترمینځه

او په هغې کښې به ئې کوږوالے لټولو او دوی دَ آخرت نه هم منکر وو . او دَ دے دواړو ډلو ترمینځه

حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ ۚ

به یو پرده وي | او په اعراف باندې | به سړي وي | چه پیژني به دوی | هریو | دَ دوی دَ مخونو نه

به یوه پرده وي ، او دَ هغې په اوچت سر (اعراف) به څه خلق وي چه هر یو (جنتي او دوزخي) به په خپلو خپلو نخښو

وَنَادَوْا أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوْهَا

او دوی به آواز وکړي | جنتیانو ته | چه | سلام دِ وي | په تاسو | دوی به لا نه وي داخل شوي په هغې کښې

پیژني او جنتیانو ته به آواز وکړي ، چه په تاسو دِ سلامتیا وي ، دا (اعراف خلق) به لا په جنت کښې نه وي داخل

وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ أَصْحٰبِ النَّارِ ۙ

او دوی | به طمع کوي | او هر کله چه | وګرځولے شي | سترګې دَ دوی | په طرف | دَ دوزخیانو

شوي خو امیدوار به ناست وي ، او څه وخت چه دَ دوی سترګې دَ دوزخیانو طرف ته وګرځي

قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى

نو وبه وائي | اے زمونږ ربه! | مه یو ځایه کوه مونږ | ظالمانو خلقو سره | او آواز به وکړي

نو وبه وائي چه اے زمونږه ربه! مونږ دَ ظالمانو دَ دے سره مه شاملوه . او دَ اعراف والا به

أَصْحٰبُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا

دَ اعراف خلق | (څه) خلقو ته | چه دوی به پیژني هغوی | دَ هغوی دَ نخښو نه | وبه وائي

هغو خلقو ته کوم چه به هغوی دَ دوی دَ نخښو نه پیژني آواز به وکړي (او) وبه وائي

مَآ أَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ أَهٰٓؤُلَآءِ

چه په کار رانغلے | ستاسو | دے ستاسو | او نه دَ فخر هغه خبرے چه تاسو به کولے . آیا هم دا هغه (خلق)

چه ستاسو لښکرے او ستاسو غرور کول ستاسو هیڅ په کار رانه غلل . او کورئ دا (جنتیان)

الَّذِيْنَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۚ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ

دَ کوم په نسبت) | چه تاسو قسمونه خوړل | چه دوی ته به نه رسوي | الله | څه رحمت | داخل شئ تاسو | په جنت کښې

کني هغه خلق نه دي چه تاسو به پرے قسمونه خوړل چه په دوی به الله هیڅکله رحمت نه کوي (نن هم هغوی ته ووېل شول

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى أَصْحٰبُ النَّارِ

نشته دَ هیڅ ویره | په تاسو | او نه به تاسو | غمژن یئ | او آواز به وکړي | دوزخیان

چه) جنت ته ورننوځئ ، نه درله اندیښنه شته او نه څه غم . او دوزخیان به جنتیانو ته

أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ أَوْ مِمَّا

جنتیانو ته | چه | تاسو را توے کړئ | په مونږ باندې | څه اوبه | یا (څه) له هغې نه

آواز وکړي ، چه په مونږ باندې لږ شان اوبه را توے کړئ یا څه چه الله تاسو ته دَ خوراک دَپاره

رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۭ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝٥٠ۙ

چه درکړی دی تاسو ته | الله | وُبه وائی دوی | بیشکه الله | حرام کړی دی دا دواړه | په کافرانو باندې.

درکړی دی له هغې نه مونږ له هم راکړئ، هغوی به ووائی چه الله تعالی دا دواړه څیزونه په کفارو حرام کړی دي

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ

کوموچه | جوړ کړو | دین خپل | لوبه | او تماشه | او دوکه ورکړه دوی ته | ژوند دُ دُنیا

هغو خلقو باندې چاچه خپل دین نه لوبه تماشه جوړه کړې وه او چاله چه دُ دنیا ژوند دوکه ورکړے وه

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَاۗءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا

پس نن ورځ | به هیر کړو مونږ دوی | لکه څنګه چه هیر کړے وو دوی | ملاقات | دُ دې ورځې | او لکه څنګه (چه)

نو نن به مونږ هم داسې هیر کړو لکه هغوی چه دُ دې ورځې ملاقات هیر کړے وو او ز مونږ دُ

كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝٥١ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ

دوی ز مونږ دُ ایتونو نه انکار کولو | او بیشکه مونږ لیږلے دے دوی ته | یو کتاب | چه مونږ په تفصیل سره بیان کړے دا

ایتونو نه به یې انکار کولو ۔ او دوی ته مونږ داسې کتاب رالیږلے دے چه په خپل علم مو

عَلٰي عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٥٢ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا

په علم سره | هدایت | او رحمت (دے) | دُ هغو دُپاره | چه ایمان راوړی | دوی انتظار نه کوی | مګر

بنئ واضح کړے دے او دُ مؤمنانو دُپاره هدایت او رحمت دے ۔ آیا دا خلق دُ دې دُ رښتینوالی او

تَاْوِيْلَهٗ ۭ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ

دُ دې دُ انجام | په کومه ورځ چه | ښکاره شي | دُ دې انجام | (نو) وُبه وائی | هغه خلق | چاچه هیر کړے وو دا

انجام ښکاره کیدو انتظار کوی، په کومه ورځ چه دُ دې انجام ښکاره شي نو کوم خلقو چه دا وړاندې هیر کړے وو

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاۗءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا

له دې نه وړاندې | چه بیشکه راغلی وو | پیغمبران | ز مونږ دُ رب | په رښتیا سره | پس آیا | شته دے مونږ دُپاره

وُبه وائی چه بیشکه ز مونږ دُ رب پیغمبرانو حقه خبرې راوړې وې نو آیا اوس مونږ دُپاره څوک

مِنْ شُفَعَاۗءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ

څوک سفارشي | چه سفارش وکړی | ز مونږ | یا مونږ واپس ولیږی | چه مونږ عمل وکړو | خلاف دُ هغې

سفارش کوونکے شته چه ز مونږ سفارش وکړی یا مونږ واپس واستولے شُو نو دُ پخوانی عمل نه بالکل بدل

كُنَّا نَعْمَلُ ۭ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا

کوم چه مونږ کولو | بیشکه | نقصان ورکړو دوی | خپلو ځانونو ته | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه

عملونه به وکړو ۔ یقیناً دې خلقو خپل ځانونه په نقصان کښې واچول ، او کوم دروغ چه به یې جوړول

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٥٣ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

چه دوی به دروغ تړل | بیشکه | ستا رب | (هغه) الله دے | کوم چه | پیدا کړل | آسمانونه

هغه ټول ترې نه خطا شول ۔ بیشکه ستاسو رب هغه الله دے چه آسمانونه او مزکه یې په شپږو

ع ٦ ١٤

وَالْاَرْضَ فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ قف یُغْشِی

او زمکه | په شپږو ورځو کښې | بیا قائم شو | په عرش باندې | هغه پرده اچوي

ورځو کښې پیدا کړل . بیا په عرش قائم شو ، هغه د شپې په

الَّیْلَ النَّهَارَ یَطْلُبُهٗ حَثِیْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ

د شپې | په ورځ باندې | چه د ځان نه وروستو راځي | په منډه منډه | او نمر | او سپوږمۍ | او ستوري

تیاره باندې د ورځې رڼا پټوي په داسې شان چه (شپه په ورځې پسې) په منډه منډه راځي او نمر او سپوږمۍ او ټول

مُسَخَّرٰتٍۢ بِاَمْرِهٖ ط اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ط تَبٰرَكَ اللّٰهُ

لګیا دي | په حکم د هغه | واورئ ! | هم د هغه د پاره دي | پیدا کول | او حکم ورکول | د ډیر برکت خاوند دی الله

ستوري د هغه د حکم تابع دي خبر شئ چه ټول مخلوق هم د هغه دی او هم د هغه حکم پکښې چلیږي الله د برکتونو

رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۵۴﴾ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْیَةً ط اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ

پروردګار دی د جهانونو | وبلئ | خپل رب | په عاجزۍ | او په پټه | بیشکه هغه | نه خوښوي

مالک دی د ټول مخلوق پالونکی دی. تاسو خپل رب ته په زارۍ او په پټه پټه خواست کوئ ، هغه د حد نه تیریدونکي

الْمُعْتَدِیْنَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ

د حد نه تیریدونکي | او فساد مه خوروئ | په زمکه کښې | پس | د سمیدو د هغې نه | او بلئ هغه

خلق نه خوښوي . او د زمکې په مخ د ښې وبست سمیدو نه پس فساد مه کوئ او الله تعالی ته د

خَوْفًا وَّطَمَعًا ط اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِیْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۶﴾

په ویره | او په امید سره | بیشکه | رحمت | د الله | نزدې دی | نیکي کوونکو ته

ویرې او طمع ترمینځه خواست نه کوئ . بیشکه د الله تعالی رحمت نیکانو خلقو ته ډیر نزدې دی .

وَهُوَ الَّذِیْ یُرْسِلُ الرِّیٰحَ بُشْرًاۢ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهٖ ط حَتّٰۤی

او دی هغه ذات دی | چه لیږي | هواګانې | زیرې ورکوونکي | وړاندې له رحمت (باران) خپل نه | تر دې چه

او الله تعالی هغه ذات دی چه د خپل رحمت (باران) نه وړاندې بادونه د زیرې په طور رالیږي ، هرکله چه

اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّیِّتٍ فَاَنْزَلْنَا

هرکله را اوچت کړي | وریځې | درنې | نو روانې کړو مونږ دا | طرف د ښار | مړه ته | بیا مونږ ورلوو

دا بادونه درنې درنې وریځې اوچتې کړي نو مونږ دا یوې مړې (اوچې) علاقې ته ولیږو او باران

بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ط كَذٰلِكَ

له هغې نه | اوبه | بیا مونږ را اوباسو | په دې سره | هر قسمه میوه | دغه شان

پرې ووروو ، بیا د دې په ذریعه هر قسم میوې پیدا کوو ، (یاد ساتئ) دغه شان مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتٰی لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَالْبَلَدُ الطَّیِّبُ یَخْرُجُ

مونږ به را اوباسو | مړي | د پاره د دې چه | تاسو نصیحت قبول کړئ | او ښار | پاکیزه | را اوځي

به مړي دوباره ژوندي کړو شاید چه تاسو تر دې نه سبق واخلئ او آباده (سمسوره) زمکه خپل ښیګړې د

نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ

زرغونه دَ هغې | دَ هغې دَ رب په حکم | او کومه (زمکه) | چه خرابه ده | نه راوځي (دَ هغې نه) | مګر ډیره کمه (زرغونه)

دَ خدائے په حکم راوځي او کومه (زمکه) چه خرابه وي هغې نه صرف بیکاره ډېر غونه پیداکیږي

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ۵۸ لَقَدْ

دغه شان | مونږ بیا بیا بیانوو | ایتونه | هغه خلقو دَ پاره | چه شکر ادا کوي | بیشکه

مونږ دغسې بیا بیا څرګنې بیانوو هغه خلقو ته چه شکر ادا کوي . یقیناً مونږ

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مونږ لیږلے وو | نوح | دَ هغه قوم ته | پس هغه ووئیل | اے زما قومه! | عبادت کوئ | دَ الله

نوح (علیه السلام) دَ هغه خپل قوم ته ولیږلو نو هغه ورته ووئیل چه اے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۵۹

نشته دے تاسو دَ پاره | څوک بل معبود | سوا دَ هغه نه | بیشکه زه | ویریږم | په تاسو باندې | له عذابه | دَ ورځې | لوئے نه

دَ هغه نه سوا ستاسو بل معبود نشته ، ماسره ستاسو په حقله دَ لوئے ورځې دَ (هولناک) عذاب اندیښنه ده.

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۶۰ قَالَ

ووئیل | سردارانو | دَ هغه دَ قوم نه | بیشکه | مونږ وینو تا | په ګمراهۍ ښکاره کښې | هغه ووئیل

دَ هغه دَ قوم سردارانو ورته جواب ورکړو چه مونږ تا خو دلته ښکاري چه ته په ښکاره ګمراهۍ کښې پروت یې ، نوح

يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۶۱

اے زما قومه! | نشته دے ما کښې | څه ګمراهي | او لیکن زه خو | یو رسول یم | دَ پروردګار | دَ ټولو جهانونو

ووئیل اے زما قومه! ما کښې دَ ګمراهۍ هیڅ خبره نشته بلکه زه خو دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار له طرف نه رالیږلے شوے یم

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

زه رسوم تاسو ته | پیغامونه | دَ خپل رب | او نصیحت کوم | تاسو ته | او پوهیږم | دَ الله دَ طرف نه

تاسو ته دَ خپل پروردګار حکمونه رسوم ، او ستاسو خیرخواه یم او دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه ما ته دَ هغو

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۶۲ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

په هغه څه | چه تاسو پرې نه پوهیږئ | آیا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته | نصیحت | ستاسو دَ رب له طرف نه

خبرو علم دے په کومو چه تاسو نه پوهیږئ . آیا تاسو تعجب کوئ چه تاسو ته ستاسو دَ رب دَ طرف نه څه دَ نصیحت خبره

عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۶۳

دَ یو سړي په (ذریعه) | له تاسو نه | چه هغه وویروي تاسو | او تاسو پرهیز شئ | او چه په تاسو | رحم وکړے شي

دَ داسې سړي په ذریعه راغلې ده چه هم له تاسو نه دے چه تاسو (دَ نافرمانۍ دَ انجام نه) وویروي او تاسو پرهیزګاره شئ او په

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا

بیا دوی هغه دروغژن ګڼړلو | نو مونږ خلاص ورکړو هغه ته | او هغو ته چه دَ هغه سره وو | په کشتۍ کښې | او مونږ غرق کړل

تاسو رحم وکړے شي بیا هغوئ دَ هغه نه پس هم نوح دروغژن وګڼړلو نو مونږ هغه له او هغه خلقو له چه په کشتۍ کښې دَ هغه سره سواره

ع ۸ ۱۵

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٤﴾

هغه خلق چه | دروغ ئې وګڼل | زمونږ ایتونه | بیشکه دوی | وو | قوم | ړاندهٔ

وو خلاصے ورکړو او چا چه زمونږ ایتونه دروغ ګڼلی وو هغوی مو ډوب کړل، دوئ یقیناً (په زړونو) ړاندهٔ شوی وُو

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (وموليږلو قوم دِ) عاد ته | دَ دوی ورور | هود | دهٔ ووئيل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | دَ الله

او (دعذاب) عاد طرف ته مونږ ددوی ورور هودٔ ولیږلو هغهٔ ورته ووئیل چه اے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۚ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ

نشته دے تاسو ډاره | څوک بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | پس ایا تاسو نهٔ ویریږئ | ووئیل | سردارانو

چه بے دَ هغهٔ نه ستاسو بل معبود نشته نو ایا تاسو دَ هغهٔ (دَ نافرمانئ نه) نهٔ ویریږئ؟ دَ قوم کافرو سردارانو ورته

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ

کوم چه | کفر وکړو | دَ هغهٔ له قوم نه | بیشکه مونږ وینو تا | په بے عقلئ کښے | او بیشکه مونږ ګمان کوو په تا

جواب ورکړو، چه مونږ ته خو داسے ښکاری چه ته په حماقت کښے پروت یې او زمونږ دا ګمان دے چه

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ

له دروغژنو نه | هغهٔ ووئیل | اے زما قومه! | نشته دے ما کښے | څه بے وقوفي | او لیکن زهٔ

ته په دروغژنو کښے شامل یې، هغهٔ ووئیل چه زما قومه! په ما کښے پوره قدر له کم عقلي هم نشته بلکه زهٔ خو

رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ

یو رسول یم | دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار | زهٔ تاسو ته رسوم | پیغامونه | دَ خپل رب

دَ ټول کائنات دَ رب دَ طرف نه رالیږلے شوے یم۔ زهٔ تاسو ته دَ خپل پروردګار حکمونه در رسوم۔ او

وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿٦٨﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ

او زهٔ یم ستاسو | خیرخواه | امانت دار | او ایا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته | نصیحت

زهٔ ستاسو ریښتینے خیرخواه یم۔ ایا تاسو په دے خبره تعجب کوئ چه تاسو ته دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوْٓا

ستاسو دَ رب له طرف نه | په یو سړی باندې | دَ پاره دَ دے چه ووېروی تاسو | له تاسو نه | او یاد کړئ

ستاسو په یو سړی باندې نصیحت راغے؟ چه تاسو دَ نافرمانئ دَ انجام نه ووېروی۔ او یاد کړئ کله چه دَ نوح

اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ

کله چه | هغهٔ جوړ کړئ تاسو | جانشینان | پس له | قومه | دَ نوح نه | او زیات ئے درکړو تاسو ته

دَ قوم نه پس هغهٔ تاسو جانشین مقرر کړئ، او په قد قامت (او طاقت) کښے

فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | نورے | پس یاد کړئ | نعمتونه | دَ الله | دَ پاره دَ دے چه تاسو

ئے دَ نورو نه زیات کړئ، پس دَ الله تعالیٰ نعمتونه یاد کړئ چه په دنیا او اخرت

تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوٓا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ ٱللَّهَ وَحْدَهُۥ وَنَذَرَ

کامیاب شئ | دوی ووئیل | ایا ته را غلے یې موږ ته | چه موږ عبادت وکړو | د الله | چه یوازې دے | او پرېږدو

کېنې کامیاب شئ. هغوی ورته ووئیل ښه! ته موږ ته په دے پسے راغلے یې چه موږ یوازې د الله تعالی

مَا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

هغه | د کوم چه عبادت کولو | زموږ پلار نیکه | پس راوله په موږ | هغه (عذاب) | د کوم چه ته موږ سره وعدے کوې

عبادت شروع کړو او د پلار نیکه نور ټول معبودان پرېږدو. بنه ده! هغه عذاب او س راوله چه موږ ترے نه ډیروے

إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم

که چرے | ته یې | له رښتیا ویونکو نه | هغه ووئیل | واجب شوے دے | په تاسو باندې

که چرے ته د رښتینو یې. هود ووئیل (که هم داخبره دی نو) ستاسو د رب د طرف نه په تاسو

مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَٰدِلُونَنِى فِىٓ أَسْمَآءٍ

ستاسو د رب له طرف نه | عذاب | او قهر | ایا تاسو جګړه کوئ ما سره | د هغه نامو (په حقله)

عذاب او غضب واقع شو، ایا تاسو ما سره په داسے نومونو باندې جګړه کوئ

سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا

کوم نومونه چه (ایښی دی) | تاسو | او ستاسو پلارانو | چه نه دے نازل کړے | الله | په هغې

چه تاسو او ستاسو پلارانو په خپله ایښی دی، او الله تعالی د هغې هیڅ سند نه دے

مِن سُلْطَٰنٍ ۚ فَٱنتَظِرُوٓا إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنجَيْنَٰهُ

څه سند | پس تاسو انتظار کوئ | زه (هم) تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم | پس خلاص کړو موږ هغه

رالیږلے نو تاسو هم انتظار کوئ، زه هم تاسو سره انتظار کوم نو موږ هغه او

وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا

او هغو ته چه | د هغه سره وو | په خپل رحمت سره | او پرېکړله موږ | جرړه د هغو خلقو | چه دروغ یې ګڼړل

او د هغه ملګری په خپل رحمت سره بچ کړل او د هغو خلقو جرړے مو پرے کړے چه زموږ ایتونه یې

بِـَٔايَٰتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ۗ

زموږ ایتونه | او دوی نه وو | ایمان راوړونکی | او (ولیږلو قوم د) ثمود ته | د دوی ورور | صالح

دروغ ګڼړل او هغوی هیڅ کله ایمان نه راوړی او ثمودیانو ته مو د هغوی ورور صالح علیه السلام ولیږلو

قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم

هغه ووئیل | اے زما قومه! | عبادت کوئ د الله | چه نشته د تاسو | هیڅوک بل معبود | د هغه نه سوا | راغلے دے تاسو ته

هغه ورته ووئیل چه اے زما قومه! صرف د الله عبادت کوئ هغه نه بغیر ستاسو بل معبود نشته. تاسو ته د خپل

بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً ۖ

دلیل | له طرفه د رب ستاسو | دا | اوښه د الله | تاسو د پاره | یوه نخښه ده

رب د غاړے نه څرګند دلیل راغلے دے، دا د الله تعالی د نامے اوښه تاسو د پاره نخښه ده، نو

فَذَرُوْهَا تَأْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ

پس پرېږدئ دا | (چه) څر ېږي | د الله په زمکه کښې | او مه ورورېځئ لاس دې ته | په خراب (نیت) سره

دا پرېږدئ چه د الله تعالیٰ په زمکه خوراک کوي او په بد نیت ورته لاس مه وروړئ ،

فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ

ګنې وبه نیسي تاسو | عذاب | دردناک | او یاد کړه | کله چه هغه جوړ کړئ تاسو | جانشینان

ګنې دردناک عذاب به مو راونیسي . او هغه وخت یاد کړئ چه د عاد نه پس ئې تاسو جانشین

مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا

پس | د قوم د عاد نه | او آباد ئې کړئ تاسو | په زمکه کښې | چه تاسو جوړوئ | د دې په هوارو میدانونو کښې

مقرر کړئ ، او په زمکه کښې ئې تاسو له ځائې درکړو چه د دې په میدانونو کښې تاسو ځان

قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ

محلونه | او تراشئ | د غرونو نه | کورونه | پس یاد کړئ | نعمتونه د الله

له ماڼئ جوړوئ او په غرونو کښې ئې ځان له کورونه تراشئ ، نو د الله تعالیٰ نعمتونه یاد کړئ

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا

او مه ګرځئ | په زمکه کښې | فساد کوونکي | ووئیل | سردارانو | هغو کومو چه | تکبر وکړو

او د زمکې په مخ فساد مه کوئ . نو د هغه د قوم مغرورو سردارانو د هغه

مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ

د ده د قوم | هغو خلقو ته | چه کمزوري ګڼلے شول | خاص هغو چا ته چه ایمان ئې راوړے وو | له دوی نه

کمزورو خلقو نه چه ایمانونه ئې راوړي وو تپوس وکړو ، آیا تاسو ته

اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا

آیا تاسو پوهېږئ چه بېشکه | صالح | رالېږلے شوے دے | د خپل رب له طرف نه | ووئیل دوی | بېشکه مونږ

معلومه ده چه صالح علیه السلام واقعي د خپل رب له طرف نه رالېږلے شوے دے؟ هغوی ووئیل چه بېشکه

بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا

په هغه څه چه ده رالېږلے شوے دے په هغې | ایمان لرو | ووئیل | هغو خلقو چه | کبرژن وو | بېشکه مونږ

د کومو حکمونو سره چه هغه رالېږلے شوے دے مونږ په هغې ایمان لرو . مغرورو خلقو ووئیل چه په کومه خبره

بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ

له هغه خبرې نه | په کومه چه تاسو ایمان راوړے دے | انکار کوونکي یو | پس دوی ووژله | هغه اوښه

تاسو ایمان راوړے دے مونږ خو د هغې نه انکار کوو ، غرض دا چه هغوی هغه اوښه ووژله

وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

او سرکشي ئې وکړه | د خپل رب د حکم نه | او دوی ووئیل | اے صالحه! | راوله په مونږ | هغه څه | د کوم نه چه ته مونږ وېروې

او د خپل رب د حکم نه ئې سرکشي وکړه او دوئے ووئیل اے صالحه! که چرے ته واقعي رسول یې

إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

کنچرې | یې ته | له پیغمبرانو نه | پس ونیول دوی | زلزلې | پس شول دوی

نو د کوم عذاب چه ته وعده کوې هغه راوله ، نو هغوی ناڅاپه سخته زلزله ونیول ، او په خپلو کورونو

فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ

په خپلو کورونو کښې | پړمخې پراته | پس مخ ئې واړولو | له دوی نه | او وې ویل | اے زما قومه!

کښې پړمخې پراته پاتې شول نو هغه وخت صالح ترې نه مخ واړولو او وې ویل اے زما قومه!

لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِنْ

بیشکه ما ورسولو تاسو ته | پیغام | د خپل رب | او نصیحت مې وکړو | تاسو ته | لیکن

ما خو تاسو ته د خپل خدائے حکمونه رارسولي وو ، او ستاسو خیر خواهي مې کړې وه خو خیرخواه

لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

نه خوښوئ تاسو | نصیحت کوونکي | او (مونږ لیږلو) لوط | کله چه هغه وویل | خپل قوم ته | آیا تاسو کوئ

خلق ستاسو هډو خوښ نه وي ، او مونږ لوط علیه السلام ولیږلو کله چه هغه خپل قوم ته وویل آیا تاسو دا

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

(هغه) بې حیائي | چه نه ده کړې وړاندې له تاسو | چا (هم) | له عالمونو نه | بیشکه تاسو | راځئ

د بې حیائي کار کوئ چه له تاسو نه وړاندې په ټوله دنیا کښې چا نه دے کړے ؟ تاسو د ښځو په

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ

سړو ته | په شهوت سره | سوا | د ښځو نه | بلکه | تاسو یئ

ځائے نارینه هلکانو سره خپل شهوت پوره کوئ ، بلکه تاسو د حد نه

قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

خلق | حد نه تیریدونکي | او نه ؤ | جواب | د ده د قوم | مګر دا چه | دوی وویل

تیریدونکي خلق یئ پس د ده د قوم جواب د دے نه سوا بل نه وو چه په خپل مینځ کښې ئې وویل

أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

اوباسئ دوی | د خپل کلي نه | بیشکه دوی | دا سې خلق دي | چه پاکیزګي غوښتونکي دي

چه دوی د خپل کلي نه اوباسئ ځکه چه دوی ځان ډیر پاک ساتل غواړي۔

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾

پس مونږ نجات ورکړو ده ته | او د ده کوروالو ته | سوا | د ده د ښځې نه | چه وه | (شامله) وروستو پاتې کیدونکو کښې

نو مونږ هغه او د هغه کورنئ بچ کړل خو ښځه ئې بچ نه شوه ځکه چه هغه په وروستو پاتې کیدونکو کښې شامله

١٠
ع ١٢
١٧
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

او ووروله مونږ | په دوی باندې | باران (د کاڼو) | پس وګوره | چه څنګه | شو | انجام | د مجرمانو

وه او مونږ په هغوی باندې (د کاڼو) باران ووروله نو وګوره چه د مجرمانو انجام څنګه شو ؟

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

او (ومولیږلو) قوم د مدین ته | د دوی ورور | شعیب | ده وویل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | د الله

او د مدین خلقو ته مو د هغوی ورور شعیب ولیږلو، هغه ورته وویل چه اے زما قومه! هم د الله عبادت

مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ

نشته ستاسو دپاره | هیڅوک معبود | بے له ده نه | بیشکه راغلے دے تاسو ته | یو (واضح) دلیل

کوئ، د هغه نه بغیر ستاسو بل معبود نشته، تاسو ته د خپل رب د طرف نه ښکاره دلیل

مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

له رب ستاسو نه | پس پوره کوئ | پیمانه | او تله | او کم مه ورکوئ | خلقو ته

راغلے دے، نو پیمانه او تول پوره پوره کوئ او خلقو ته د هغوی څیزونه

أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ

د دوی څیزونه | او فساد مه کوئ | په زمکه کښے | پس د دے د اصلاح نه | دا کار

کم مه ورکوئ، او د حالت سمیدو نه پس د زمکے په مخ فساد مه کوئ دا خیره

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ

غوره دے | تاسو له | که چرے یئ تاسو | مؤمنان | او مه کښینئ | په هره لاره

درله ډیره ښه ده که چرے یئ تاسو مؤمنان. او په هره یوه لاره مه کښینئ

تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ

چه تاسو ویروئ | او تاسو منع کوئ | د الله د لارے نه | هغه څوک | چه ایمان ئے راوړو | په هغه

چه خلق ویروئ او چا چه ایمان راوړے دے هغوی د الله تعالیٰ د لارے نه منع کوئ

وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ

او لټوئ په هغے کښے | خرابي | او یاد کړئ | کله چه وئ تاسو | لږ | بیا هغه زیات کړئ تاسو

او په دے کښے عیب لټوئ، او هغه وخت یاد کړئ کله چه تاسو په لږ تعداد کښے وئ او هغه تاسو زیات کړئ

وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ

او غور وکړئ | څنګه | شو | انجام | د فساد کوونکو | او که چرے | ده | یوه ډله

او (دے خبرے ته هم) وګورئ چه د فساد کوونکو انجام څنګه شو؟ او که په تاسو کښے یوه ډله

مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا

له تاسو نه | چه ایمان ئے راوړو | په هغه څه | چه زه لیږلے شوے یم زه په هغے | او یوه ډله | ایمان نه دے راوړے

په هغه تعلیم باندے چه ما ته راکړے شوے دے ایمان راوړے دے او بله ډله پرے نه دے راوړے

فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

نو صبر وکړئ | تر دے چه | فیصله وکړی | الله | زمونږ مینځ کښے | او هغه | د ټولو نه ښه | فیصله کوونکے دے

نو لږ صبر وکړئ چه الله تعالیٰ پخپله زمونږ تر مینځه فیصله وکړی او هغه ډیر ښه فیصله کوونکے دے